Lietas Nr. A420601012
Lietas arhīva Nr. AA43-1997-15/18

SPRIEDUMS
Latvijas tautas vārdā

Rīgā 2015.gada 28.maijā

Administratīvā apgabaltiesa šādā sastāvā:
tiesnese referente A.Šteinberga,
tiesneši M.Osmane un V.Poķis

rakstveida procesā izskatīja administratīvo lietu, kas ierosināta, pamatojoties uz /pers. B/ pieteikumu par Iekšlietu ministrijas 2012.gada 20.novembra lēmuma Nr.1-66/121 atcelšanu, sakarā ar /pers. B/ apelācijas sūdzību par Administratīvās rajona tiesas 2014.gada 22.decembra spriedumu.

A p r a k s t o š ā d a ļ a

[1] Valsts policijā no Korupcijas novēršanas un apkarošanas biroja 2012.gada 27.aprīlī saņemta informācija, ka Valsts policijas Latgales reģiona pārvaldes Daugavpils iecirkņa Kārtības policijas nodaļas Jaunbūves iecirkņa inspektors /pers. C/, visticamāk, ir izdarījis Krimināllikuma 177.panta otrajā daļā un 323.panta otrajā daļā paredzētu noziedzīgu nodarījumu – laika posmā no 2010.gada marta līdz 2012.gada 16.aprīlim ir saņēmis atalgojumu Valsts policijā, neveicot dienesta pienākumus, tādējādi izkrāpjot no valsts naudas līdzekļus vismaz Ls 4200 apmērā. Pirmstiesas kriminālprocesā ir secināts, ka /pers. C/ ir atbalstījis Valsts policijas Latgales reģiona pārvaldes Personāla vadības nodaļas priekšnieks /pers. B/, nodrošinot amatu Valsts policijas Latgales reģiona pārvaldē.

Ar procesa virzītāja 2012.gada 26.aprīļa lēmumu /pers. B/ (turpmāk arī – pieteicējs) noteikts kriminālprocesuālais drošības līdzeklis – noteiktas nodarbošanās aizliegums – aizliegums pildīt Personāla vadības nodaļas priekšnieka pienākumus.

Ar Valsts policijas priekšnieka 2012.gada 27.aprīļa pavēli Nr.915 pieteicējs atstādināts no dienesta pienākumu pildīšanas Personāla vadības nodaļā.

2012.gada 28.aprīlī ar Valsts policijas priekšnieka rīkojumu uzsākta dienesta pārbaude Valsts policijas Latgales reģiona pārvaldes darbinieku rīcības izvērtēšanai.

[2] Ar Valsts policijas priekšnieka 2012.gada 24.maija lēmumu pret pieteicēju tika ierosināta disciplinārlieta un veikta dienesta pārbaude, kas noslēgusies ar Valsts policijas priekšnieka 2012.gada 20.jūnija lēmumu Nr.233 par disciplinārsoda piemērošanu pieteicējam (turpmāk – sākotnējais lēmums) un noslēdzošo Iekšējās drošības dienesta 2012.gada 22.jūnija ziņojumu par dienesta pārbaudes rezultātiem. Disciplinārlietas izmeklēšanas gaitā konstatēti šādi apstākļi.

[2.1] Disciplinārlieta pret pieteicēju ierosināta par iespējamu prettiesisku rīcību, neievērojot Valsts pārvaldes iekārtas likuma 32.panta pirmās daļas noteikumus, Valsts policijas 2005.gada 31.maija noteikumu Nr.1 „Valsts policijas darbinieka profesionālās ētikas un uzvedības kodekss" (turpmāk – Ētikas kodekss) 2., 5., 6., 17. un 20.punkta prasības, tādējādi pārkāpjot Iekšlietu ministrijas sistēmas iestāžu un Ieslodzījuma vietu pārvaldes amatpersonu ar speciālajām dienesta pakāpēm disciplināratbildības likuma (turpmāk – Disciplināratbildības likums) 6.panta 1., 3. un 4.punkta prasības.

[2.2] Pārbaudes laikā konstatēts:

1) pieteicējs, būdams Personāla vadības nodaļas priekšnieks, apzināti ignorējis Valsts policijas Latgales reģiona pārvaldes 2010.gada 27.oktobra pavēli Nr.264, ar kuru /pers. C/ bija pārcelts Valsts policijas Latgales reģiona pārvaldes Daugavpils iecirkņa Kārtības policijas nodaļas Jaunbūves iecirkņa (turpmāk – Jaunbūves iecirknis) inspektora amatā un prettiesiski devis mutisko rīkojumu /pers. C/;

2) pieteicējs ir pieļāvis, ka /pers. C/ neierodas darbavietā un nepilda savus Jaunbūves iecirkņa inspektora amata noteiktos amata pienākumus;

3) pieteicējs apzināti pieļāvis, ka /pers. C/ tiek novērtēts kā Jaunbūves iecirkņa amatpersona;

4) pieteicējs apzināti pieļāvis, ka /pers. C/ tiek izmaksāta atlīdzība;

5) pieteicējs nav saskaņojis ar savu tiešo priekšnieku un nav saņēmis akceptu amata vietas vai funkciju pārdalei.

[2.3] Ņemot vērā lietā konstatētos faktiskos apstākļus, sākotnējā lēmumā secināts, ka pieteicējs ar savu rīcību ir pārkāpis šādu normatīvo aktu prasības:

[2.3.1] Ētikas kodeksa:

1) 2.punkta prasības – policijas darbinieks, pildot dienesta pienākumus, kā arī ārpus dienesta vietas un laika ievēro Ētikas kodeksā noteiktos pamatprincipus, bet situācijās, kuras nav minētas Ētikas kodeksā, rīkojas saskaņā ar vispārpieņemtajām uzvedības normām;

2) 6.punkta prasības – policijas darbinieks, pildot savus pienākumus ievēro likumu un citu normatīvo aktu prasības, rīkojas objektīvi un taisnīgi, ar savu izturēšanos un rīcību veicinot sabiedrības uzticēšanos policijai;

3) 17.punkta prasības – policijas darbinieka uzvedība ir nevainojama gan pildot amata pienākumus, gan personiskajā dzīvē, kas nekaitē ne dienesta, ne paša reputācijai;

4) 20.punkta prasības – policijas darbinieks ar savu izturēšanos pret personu nedrīkst radīt pamatu aizdomām par negodprātīgu rīcību vai ietekmējamu stāvokli.

[2.3.2] Amata apraksta:

1) 5.12.apakšpunkta prasības – organizē un kontrolē Latgales reģiona pārvaldes amatpersonu ar speciālo dienesta pakāpi darbības un tās rezultātu novērtēšanas darba organizēšanu;

2) 5.17.apakšpunkta prasības – stingri ievērot Ētikas kodeksa prasības;

3) 11.punkta prasības – policijas amatpersona atbild saskaņā ar spēkā esošajiem tiesību aktiem par kvalitatīvu, savlaicīgu savā kompetencē esošu uzdevumu izpildi, kā arī ir rīkojies pretēji Disciplināratbildības likuma $2.^1$ panta piektās daļas noteikumiem, kur noteikts, ka amatpersonai ir pienākums atturēt no dienesta disciplīnas pārkāpuma citu amatpersonu, veicot pasākumus pārkāpuma pārtraukšanai, kā arī nekavējoties informēt augstāku amatpersonu par notikušo dienesta disciplīnas pārkāpumu.

[2.3.3] Iekšlietu ministrijas sistēmas iestāžu un Ieslodzījuma vietu pārvaldes amatpersonu ar speciālajām dienesta pakāpēm dienesta gaitas likuma (turpmāk – Dienesta gaitas likums) 6.panta 1.punkta prasības, kas noteic, ka amatpersonas pienākums ir ievērot likumus un citus normatīvos aktus; 6.panta 3.punkta prasības - apzinīgi un godprātīgi pildīt amata pienākumus un augstāku amatpersonu rīkojumus (pavēles); 6.panta 4.punkta prasības - ievērot amatpersonām noteiktos ētikas principus.

[2.4] Dienesta pārbaudes lietas ietvaros ir noskaidrots, ka pieteicējs 2010.gada oktobrī uzdevis Jaunbūves iecirkņa priekšniekam /pers. D/ pieņemt dienesta pienākumu pildīšanai Jaunbūves iecirknī /pers. C/, paziņojot, ka /pers. C/ dienestā atradīsies „formāli, pēc dokumentiem", bet patiesībā strādās citā vietā, neprecizējot, kur tieši. /pers. C/ dienesta pienākumus Jaunbūves iecirknī laika periodā no 2010.gada oktobra līdz 2012.gada aprīlim nav pildījis, viņam nav tikusi iedalīta apkalpojamā teritorija, nav tikuši iedalīti materiāli izskatīšanai un /pers. C/ nav atradies savā darba vietā Jaunbūves iecirknī. /pers. D/ ir parakstījis /pers. C/ darba pienākumu aprakstu, /pers. C/ ir veikta kārtējā profesionālā novērtēšana kā Jaunbūves iecirkņa inspektoram. Pēc pieteicēja pieprasījuma /pers. D/ ir apstiprinājis /pers. C/ ziņojumus par ikgadējā atvaļinājuma piešķiršanu.

[2.5] Dienesta pārbaudes gaitā aptaujātie Jaunbūves darbinieki /pers. E/, /pers. F/, /pers. G/, /pers. H/, /pers. I/ un Jaunbūves iecirkņa priekšnieks /pers. D/ paskaidrojuši, ka /pers. C/ faktiski iecirknī nav strādājis, viņam nav bijusi piestiprināta apkalpojamā teritorija un nav bijis ierādīts kabinets, /pers. C/ nav bijis iekļauts dežūru sarakstā, viņam nav nodoti izskatīšanai nekādi materiāli un neviens no iecirkņa darbiniekiem viņu darba vietā no 2010.gada 26.oktobra līdz atvaļināšanai nav redzējis. Jaunbūves iecirkņa priekšnieks /pers. D/ ir norādījis /pers. C/ darba uzskaites tabulā katru darba dienu astoņas stundas, jo viņam bija informācija, ka /pers. C/ reāli strādā citā amatā Valsts policijas Latgales reģiona pārvaldē.

[3] Pamatojoties uz dienesta pārbaudes gaitā un disciplinārlietas izmeklēšanas gaitā konstatētajiem faktiem, ar Valsts policijas priekšnieka 2012.gada 20.jūnija lēmumu Nr.233 pieteicējam, pamatojoties uz Disciplināratbildības likuma 13.panta otrās daļas 6.punktu, 14.panta pirmo daļu un 21.panta pirmās daļas 1.punktu, un Dienesta gaitas likuma 47.panta pirmās daļas 7.punktu, piemērots disciplinārsods – atvaļināšana no dienesta.

[4] Pieteicējs sākotnējo lēmumu apstrīdēja Iekšlietu ministrijā. Apstrīdēšanas iesniegumā pieteicējs norādījis, ka disciplinārlietas izmeklēšanas laikā nav pareizi novērtēti visi lietas faktiskie apstākļi, bet sākotnējā lēmumā izdarītie secinājumi ir neobjektīvi un tendēti uz Valsts policijas augstākās vadības iepriekš izteikto aizdomu par noziedzīgu darbību izdarīšanu apstiprināšanu ar jebkuriem līdzekļiem. Pieteicējs norādījis uz šādiem apsvērumiem.

[4.1] /pers. C/ atjaunošana amatā ir notikusi ar vairāku augstākstāvošu amatpersonu akceptu, tajā skaitā, arī ar /pers. C/ tiešo priekšnieku /pers. J/ un /pers. K/ piekrišanu un, atjaunojot /pers. C/ dienestā, bija paredzēts, ka viņa darbības joma būs saistīta tieši ar sporta jautājumiem.

[4.2] Dienesta pārbaudes laikā nav iegūti un pārbaudīti visi pierādījumi. Tāpat pieteicējs pieļauj, ka paskaidrojumu sniedzēji ir bijuši ietekmēti.

[4.3] Augstākstāvošām amatpersonām bija jābūt informētām par /pers. C/ darba rezultātiem, jo atskaites par iecirkņa darba rādītājiem ir pieejamas par katru mēnesi. Tas nozīmē, ka citām amatpersonām nevarēja nebūt zināms, ka /pers. C/ faktiski Jaunbūves iecirknī neveic nekādus pienākumus.

[4.4] Valsts policijā nav retums tādas situācijas, ka amatpersona skaitās vienā darbavietā, bet pilda pavisam citus pienākumus.

[4.5] Nav pamatoti sākotnējā lēmuma izdarītie secinājumi, ka pieteicējs ir radījis būtisku kaitējumu Valsts policijas tēlam un prestižam, kā arī nav pierādīts mantiskā kaitējuma nodarīšanas fakts, jo /pers. C/ atlīdzību ir saņēmis par reāli padarītu darbu sporta pasākumu nodrošināšanā.

[4.6] Izmeklēšana lietā ir veikta nekvalitatīvi, nevērtējot pieteicēja un /pers. C/ norādītos argumentus. Disciplinārlietas ir tikušas māksīgi sadalītas pat bez lēmuma par to sadalīšanu. Pieteicējam netika uzrādīti pierādījumi, uz kuriem ir atsauces sākotnējā lēmumā, un bija ierobežotas tiesības uz iepazīšanos ar disciplinārlietas materiāliem, tādējādi ierobežojot tiesības uz paskaidrojumu sniegšanu un aizstāvību.

[4.7] Sākotnējā lēmumā nav pienācīgi izdarīti lietderības apsvērumi par soda piemērošanas nepieciešamību un smagumu. Valsts policija nav ņēmusi vērā vienlīdzības principu, jo vienādos apstākļos pret dažādām amatpersonām ir pieņemti dažādi lēmumi, nav ņemta vērā pieteicēja iepriekšējā dienesta gaita.

[5] Ar Iekšlietu ministrijas 2012.gada 20.novembra lēmumu Nr.166/121 (turpmāk – Lēmums) sākotnējais lēmums atstāts negrozīts. Iekšlietu ministrija pievienojās sākotnējā lēmumā izdarīto faktisko apstākļu izklāstam un to novērtējumam un papildus izdarīja šādus secinājumus.

[5.1] Valsts policija ir pamatoti atzinusi, ka lēmuma izdošana ir nepieciešama, lai disciplinētu un pievērstu citu policijas darbinieku uzmanību nepieciešamībai objektīvi izvērtēt citu amatpersonu rīkojumus, precīzi izprast amatpersonu hierarhiju un nepieciešamību nekavējoties ziņot par prettiesiska rīkojuma saņemšanu augstākstāvošai amatpersonai. Lēmuma pieņemšana ir nepieciešama, lai pievērstu citu Valsts policijas Latgales reģiona pārvaldes iecirkņu darbinieku uzmanību uz nepieciešamību norādīt precīzus un objektīvus faktus amatpersonu novērtēšanas veidlapās.

[5.2] Uzticības zudums pieteicējam ir tik būtisks, ka nav saskatāma iespēja pieteicēja palikšanai amatā, tāpēc bargākā disciplinārsoda piemērošana pieteicējam ir pamatota un samērīga ar izdarīto pārkāpumu, kas objektīvi apstiprinās ar lietā pārbaudītajiem un pareizi izvērtētajiem pierādījumiem. Nosakot sodu, Valsts policija, ir vērtējusi pieteicēja personību un attieksmi pret izdarīto pārkāpumu, vainas formu, atbilstību ietekmējošos apstākļus, ar pārkāpumu radītās sekas, pārkāpuma izdarīšanas apstākļus un pieteicēja iepriekšējo dienesta gaitu.

[6] Par Lēmumu pieteicējs Administratīvajā rajona tiesā iesniedza pieteikumu, kurā lūdz Lēmumu atcelt. Pieteikums pamatots ar apsvērumiem, kas tika norādīti apstrīdēšanas iesniegumā par sākotnējo lēmumu, papildus pieteicējs norāda šādus argumentus.

[6.1] /pers. C/ nebija pieteicēja tiešā pakļautībā, tādēļ pieteicējs saskaņā ar savu kompetenci kā Personāla vadības nodaļas priekšnieks varēja tikai saskaņot /pers. C/ iecelšanu Jaunbūves iecirknī, nevis pavēlēt vai uzspiest /pers. C/ darbu ar sportu saistītajos jautājumos. Tādējādi ir nepamatots secinājums, ka pieteicējs ir devis prettiesisku pavēli, savukārt /pers. C/ piesaistīšana Personāla vadības nodaļas darbam sporta jautājumos ir bijusi saskaņota ar /pers. K/ un /pers. J/.

[6.2] Atlīdzība par /pers. C/ paveikto darbu tika aprēķināta, pamatojoties uz darba tabelēs uzskaitīto darbu Jaunbūves iecirknī, par ko pieteicējs informēja Jaunbūves iecirkņa priekšnieku. /pers. C/ tika uzskaitīts normālais darba laiks.

[6.3] /pers. C/ pēc sešu mēnešu pārbaudes termiņa tika veikta novērtēšana. /pers. C/ rezultāti līdzinājās nullei, bet nekādi iebildumi no /pers. C/ tiešā priekšnieka /pers. D/, nodaļas priekšnieka un iestādes priekšnieka netika izteikti, un tas nebija pamats dienesta attiecību pārtraukšanai.

[6.4] Pieteicēja kompetencē neietilpa iecirkņa inspektoru novērtēšana, un pieteicējs nav piedalījies vērtēšanas komisijas sastāvā. Saskaņā ar Ministru kabineta 2007.gada 7.augusta Noteikumu Nr.532 „Iekšlietu ministrijas iestāžu un ieslodzījuma vietu pārvaldes amatpersonu ar speciālo dienesta pakāpi darbības un tās rezultātu novērtēšanas kārtība" (turpmāk – Noteikumi Nr.532) 4.-6., 8.punktu amatpersona un amatpersonas tiešais priekšnieks aizpilda amatpersonas novērtēšanas veidlapu un amatpersonas novērtēšanas protokolu. Amatpersonas tiešajam vadītājam ir jāorganizē novērtēšanas intervija un jāaizpilda novērtēšanas protokols, kas tiek nodots novērtēšanas komisijai. Novērtēšanas komisija ir pozitīvi novērtējusi /pers. C/ darbu, tādēļ, ja dienesta pārbaudē ir konstatēts, ka /pers. C/ neko nav darījis, tad atbildība par to ir jāuzņemas /pers. C/ tiešajam priekšniekam un iestādes vadītājam.

[6.5] Disciplinārlietā izdarītie secinājumi par to, ka /pers. C/ neko nav darījis, ir kļūdaini. /pers. C/ paveikto darbu apliecina pieteicēja un /pers. C/ paskaidrojumi un liecības kriminālprocesā. /pers. C/ darba kabineta fotogrāfijas, Daugavpils reģiona pārvaldes darbinieku sasniegumi un sacensību rezultāti, kā arī policijas darbinieku /pers. M/, /pers. N/, /pers. D/, /pers. J/ /pers. O/ un /pers. P/ paskaidrojumi, ka /pers. C/ ir redzēts darba laikā policijas pārvaldē.

Vienlaikus nav pieņemti paskaidrojumi no /pers. R/, un nav ņemti vērā /pers. S/ paskaidrojumi, ka /pers. C/ tika sniegti šūšanas pakalpojumi sporta inventāra labošanai. Visas /pers. C/ darbības bija vērstas uz kopējo Valsts policijas Latgales reģiona pārvaldes un Daugavpils iecirkņa interešu sasniegšanu. Ar /pers. C/ nodarbināšanu sporta pasākumu organizēšanas jomā un faktisku neesamību Jaunbūves iecirknī netika traucēts Jaunbūves iecirkņa kopējais darbs.

[7] Rakstveida paskaidrojumos par iesniegto pieteikumu Valsts policija un Iekšlietu ministrija pieteikumu neatzīst, pamatojoties uz sākotnējā lēmumā un Lēmumā konstatētajiem apstākļiem un norādītajiem argumentiem.

[8] Ar Administratīvās rajona tiesas 2014.gada 22.decembra spriedumu pieteikums tika noraidīts. Spriedums motivēts šādi.

[8.1] Disciplinārlietas izmeklēšanas gaitā konstatēti sekojoši faktiskie apstākļi, ko apliecina lietā esošie rakstveida pierādījumi.

[8.1.1] /pers. C/ iesniegums par atjaunošanos Valsts policijas Latgales reģiona pārvaldes Daugavpils iecirkņa Kārtības policijas nodaļas Centra iecirkņa (turpmāk – Centra iecirknis) inspektora amatā ticis saskaņots ar Centra iecirkņa

priekšnieku /pers. T/, Valsts policijas Latgales reģiona pārvaldes Daugavpils iecirkņa (turpmāk – Daugavpils iecirknis) priekšnieku /pers. J/, Personāla vadības nodaļas priekšnieku /pers. B/, Valsts policijas Latgales reģiona pārvaldes Kārtības policijas biroja priekšnieku /pers. U/ un Valsts policijas Galvenās kārtības policijas pārvaldes priekšnieku /pers. V/.

2010.gada 29.septembrī Daugavpils iecirkņa Kārtības policijas biroja priekšnieks /pers. K/ apstiprinājis aprakstu /pers. C/ inspektora amatam Centra iecirknī, ar kuru /pers. C/ iepazinies 2010.gada 30.septembrī.

Ar Valsts policijas priekšnieka 2010.gada 20.oktobra pavēli /pers. C/ iecelts Centra iecirkņa inspektora amatā.

Pamatojoties uz /pers. C/ 2010.gada 25.oktobra ziņojumu par pārcelšanu no Centra iecirkņa uz Jaunbūves iecirkni, kas saskaņots ar Centra iecirkņa priekšnieku /pers. T/, Jaunbūves iecirkņa priekšnieku /pers. D/, Daugavpils iecirkņa Kārtības policijas nodaļas priekšnieku /pers. K/, Daugavpils iecirkņa priekšnieku /pers. J/, Personāla vadības nodaļas priekšnieku /pers. B/, Valsts policijas Latgales reģiona pārvaldes Kārtības policijas biroja Patruļpolicijas nodaļas priekšnieku /pers. Z/, /pers. C/ ar Valsts policijas priekšnieka 2010.gada 27.oktobra pavēli pārcelts Jaunbūves iecirkņa inspektora amatā.

2010.gada 29.oktobrī Daugavpils iecirkņa Kārtības policijas biroja priekšnieks /pers. K/ apstiprinājis aprakstu /pers. C/ inspektora amatam Jaunbūves iecirknī, ar kuru /pers. C/ iepazinies 2010.gada 29.oktobrī.

[8.1.2] 2012.gada 7.septembrī pieteicējs, pratināts kā aizdomās turētais, liecinājis, ka Personāla vadības nodaļā strādā kopš Valsts policijas Latgales reģiona pārvaldes izveidošanas. Viņa amata pienākumos ietilpa amatpersonu pieņemšanas darbā, pabalstu noformēšanas, atbrīvošana no amata u.c. jautājumi, lēmumi par amatu savienošanu, dienesta pārbaudes. Sporta pasākumu organizēšanas jautājumi viņa kompetencē neietilpa (tas nebija noteikts amata aprakstā), jo nodaļā bija atsevišķs cilvēks, kas nodarbojās ar šiem jautājumiem.

Aptuveni 2010.gada augustā pie viņa ieradās /pers. C/ un izteica vēlmi atjaunoties dienestā. Par to, ka pieteicējs atjaunošanos bija saskaņojis ar Valsts policijas Latgales reģiona pārvaldes vadību, pieteicējam nebija zināms. Visus dokumentus sakarā ar atjaunošanos dienestā kārtoja inspektore Valsts amatpersona.

Sākotnēji /pers. C/ pieņēma darbā Centra iecirkņa inspektora amatā, taču sakarā ar to, ka pēc štatu samazināšanas sporta līmenis pārvaldē sāka strauji samazināties, pieteicējs izteica /pers. J/ un /pers. K/ priekšlikumu, ka /pers. C/ varētu pildīt pienākumus sakarā ar sporta jautājumu kārtošanu. Šim priekšlikumam /pers. J/ un /pers. K/ piekrita, ko apliecina šo amatpersonu saskaņojuma paraksti uz dienesta ziņojumiem. Tā kā Jaunbūves iecirknī kriminogēnā situācija bija labāka, tad tika pieņemts lēmums par /pers. C/ pārvešanu no Centra iecirkņa uz Jaunbūves iecirkni, lai /pers. C/ varētu pildīt pienākumus saistībā ar sporta organizēšanu. /pers. C//pers. A0/ iecirknī darba rezultāti bija „nulle". /pers. J/ un /pers. K/ katru mēnesi tiek iesniegtas darba rezultātu atskaites.

[8.1.3] Dienesta pārbaudes ietvaros savā /datums/paskaidrojumā Jaunbūves iecirkņa priekšnieks /pers. D/ norādījis, ka 2010.gada beigās viņu pie sevis izsaucis Personāla vadības nodaļas priekšnieks /pers. B/ un pateicis, ka dienestā Valsts policijā ir atjaunots bijušais darbinieks /pers. C/. Sakarā ar to, ka Jaunbūves iecirknī ir brīva štata vieta, /pers. C/ ir jāpieņem darbā tieši Jaunbūves iecirknī. Tāpat /pers. B/ paziņojis, ka /pers. C//pers. A0/ iecirknī skaitīsies „formāli, pēc dokumentiem", bet patiesībā strādās citā vietā, bet kur tieši, /pers. D/ neprecizēja. Līdz brīdim, kamēr to neuzzināja no KNAB darbiniekiem 2012.gada aprīlī.

/pers. D/ uzskatīja, ka /pers. C/ reāli strādā citā vietā, bet tikai „skaitās štatos" Jaunbūves iecirknī. Neatceras, vai viņš bija redzējis /pers. C/ ziņojumu ar lūgumu pieņemt darbā Jaunbūves iecirknī, bet ir parakstījis ziņojumus par ikgadējā atvaļinājuma piešķiršanu, kurus viņam deva /pers. B/, tāpat viņš kā priekšnieks bija parakstījis /pers. C/ amata aprakstu.

/pers. B/ ir /pers. D/ mātes brālis. Ar šādu lūgumu par formālu darbinieka pieņemšanu amatā /pers. B/ bija vērsies tikai vienu reizi. /pers. D/ norādīja, ka viņa tiešais priekšnieks ir Valsts policijas Latgales reģiona pārvaldes Kārtības policijas nodaļas priekšnieks /pers. K/, kuram bija zināms, ka /pers. C/ skaitās Jaunbūves iecirknī, bet reāli tur nestrādā. Darba laika uzskaites tabeles sastādīja iecirknī un nodeva apstiprināšanai /pers. K/. Rīkojumu par /pers. C/ darba uzskaiti Jaunbūves iecirknī /pers. D/ saņēma no /pers. B/. Ar /pers. K/ un /pers. B/ bija saruna, ka jautājums par /pers. C/ ir jārisina. /pers. C/ personīgi nepazīst. Tāpat /pers. D/ apliecināja, ka /pers. C//pers. A0/ iecirknī nebija ierādīts darba kabinets vai darba vieta.

[8.1.4] Pieteicējs, /pers. D/ un /pers. C/ nav apstrīdējuši faktu, ka /pers. C/ nav veicis nekādus tiešos darba pienākumus Jaunbūves iecirknī.

[8.1.5] Būdams nopratināts kā liecinieks 2012.gada 25.aprīlī, kā arī 2012.gada 2.maija paskaidrojumos Valsts policijas Latgales reģiona pārvaldes Daugavpils iecirkņa Kārtības policijas nodaļas priekšnieks /pers. K/ norādījis, ka šajā amatā viņš strādā no 2010.gada marta. Viņa pakļautībā atrodas visi Daugavpils iecirkņa 3.kategorijas iecirkņi, tai skaitā arī Centra un Jaunbūves iecirknis. Par /pers. C/ pieņemšanu darbā Centra iecirkņa inspektora amatā /pers. K/ neko paskaidrot nevar. 2010.gada oktobrī pie viņa vērsās /pers. B/ un lūdza apstiprināt /pers. C/ inspektora amatā Jaunbūves iecirknī, jo uz to brīdi bijusi brīva štata vieta. /pers. B/ paskaidroja, ka /pers. C/ iepriekš ir strādājis policijā un viņam nedaudz pietrūkst līdz pensijai, tāpēc viņš neilgu laiku pastrādās Jaunbūves iecirknī un pēc tam dosies pensijā. Uz ziņojuma par atjaunošanu amatā bija jau saskaņojumi, un /pers. K/ saskaņojums bija viens no pēdējiem. /pers. C/ /pers. K/ personīgi nepazīst. Darbu 3.kategorijas iecirkņos organizē un vada iecirkņu priekšnieki. 3.kategorijas iecirkņu darba rezultātus apkopo un analizē Daugavpils iecirkņa Kārtības policijas nodaļas rezultātu apkopošanas sanāksmēs, kurās piedalās visu 3.kategorijas iecirkņu priekšnieki, Daugavpils iecirkņa priekšnieks, Daugavpils iecirkņa Kriminālpolicijas nodaļas un Kārtības policijas nodaļas priekšnieki. 2011.gada darba rādītāju atskaitē /pers. K/ pievērsis uzmanību tam, ka /pers. C/ darba rādītāji ir tuvi nullei, par ko jautājis Jaunbūves iecirkņa priekšniekam /pers. D/. /pers. D/ atteicis, ka /pers. C/ tuvākajā laikā aizies pensijā, to pašu viņam atbildēja arī /pers. B/. Par to, ka /pers. C/ vispār neierodas darbā Jaunbūves iecirknī, /pers. K/ nekas nebija zināms, jo Jaunbūves iecirkņa priekšnieks par to nebija informējis ne /pers. K/, ne Daugavpils iecirkņa vadību.

Darba laika uzskaites tabulas sagatavo 3.kategorijas iecirkņu priekšnieki, kuri seko līdzi darbinieku nostrādātajām darba stundām uz vietas iecirkņos. Pēc tam šīs tabulas tiek ieliktas /pers. K/ pasta mapē un viņš tās apstiprina. Ņemot vērā lielo darba apjomu, /pers. K/ nav fiziski iespējams pārliecināties, vai tabulās norādītās darba stundas atbilst faktiski nostrādātajām darba stundām. Darbinieku slimības lapas tiek nodotas Latgales reģiona pārvaldē. Iesniegumus par atvaļinājumiem, kā arī darbinieku amata aprakstus /pers. K/ apstiprina, ja to ir akceptējis iecirkņa priekšnieks. /pers. K/ līdz šim bija paļāvies uz 3.kategorijas iecirkņu priekšnieku godprātību.

2012.gada 11.jūnija paskaidrojumā /pers. K/ norādīja, ka sanāksmju laikā tika izanalizēti galvenie darba problēmjautājumi un katrs 3.kategorijas iecirkņa priekšnieks ziņoja par situāciju sava apkalpojamajā teritorijā, kā arī katru sanāksmi tika jautāts par personālsastāva problēmām. Sanāksmju laikā no Jaunbūves iecirkņa priekšnieka /pers. D/ nekad nebija saņemta informācija par problēmām saistībā ar viņa tiešā pakļautībā esošā /pers. C/ darbu. Tāpat /pers. D/ nebija /pers. K/ iesniedzis nevienu dienesta ziņojumu par problēmām ar /pers. C/ dienestu Jaunbūves iecirknī.

/pers. K/ norāda, ka 2011.gadā vienā no darbinieku sanāksmēm, analizējot inspektoru darba rādītājus, starp darbiniekiem, kuriem zemi darba rādītāji, figurēja arī /pers. C/ vārds.

Novērtējumā, ja amatpersonas novērtējums sakrita ar tiešā vadītāja novērtējumu, novērtēšanas komisijai papildus jautājumi nerādās un tā akceptēja novērtējumu.

[8.1.6] /pers. C/ 2012.gada 25.maija paskaidrojumos Valsts policijas iekšējās drošības birojam norādījis, ka ir aktīvi un apzinīgi pildījis savus dienesta pienākumus Valsts policijā, ko var apliecināt viņa kolēģi – /pers. AA/, /pers. M/, /pers. AB/, /pers. O/, /pers. AC/, /pers. AD/ un citi policijas darbinieki *(pārsvarā visi uzvārdi ir norādīti neprecīzi un kļūdaini - tiesas piezīme)*.

No /pers. O/, Daugavpils iecirkņa Kārtības policijas nodaļas vecākā inspektora, dienesta ziņojuma un 2012.gada 29.jūnija nopratināšanas protokola redzams, ka viņš pazīst /pers. C/ kā bijušo policijas darbinieku, bet, kur un par ko /pers. C/ pēdējā laikā strādā, nezina. Pēdējo 2-3 gadu laikā ir redzējis /pers. C/ pilsētā un Daugavpils iecirknī.

No /pers. AE/, Daugavpils iecirkņa Kārtības policijas nodaļas Stropu iecirkņa vecākā inspektora, dienesta ziņojuma un 2012.gada 29.maija nopratināšanas protokola redzams, ka viņš pazīst /pers. C/ kā bijušo policijas darbinieku, bet kur /pers. C/ strādā kopš 2010.gada, nezina. Iespējams, ir nejauši viņu saticis, bet kur un kad, nevar pateikt. /pers. AE/ nav ziņu, ka /pers. C/ strādā Latgales reģiona pārvaldē. Nevar apgalvot, ka ir redzējis viņu Daugavpils iecirknī.

/pers. N/, Valsts policijas Latgales reģiona pārvaldes Kārtības policijas biroja Patruļpolicijas nodaļas Reģionālās konvoja rotas vecākā inspektora, dienesta ziņojumā un 2012.gada 12.jūnija nopratināšanas protokolā norādīts, ka viņš pazīst /pers. C/ kā bijušo policijas darbinieku, kurš strādāja atskurbtuvē. 2010.gadā bija saticis /pers. C/, kurš teica, ka vēlas atjaunoties dienestā. Vienu reizi nejauši bija saticies ar /pers. C/, apjautājās, kā iet, un /pers. C/ atbildēja, ka labi. Bija saticis viņu arī Policijas dienā 2011.gadā, kad viens otru apsveica ar svētkiem. Kur konkrēti strādā /pers. C/ un kādi viņa pienākumi, nezina. Nevar paskaidrot, vai /pers. C/ organizējis Kandavas sporta svētkus.

/pers. AD/ 2012.gada 29.maija nopratināšanas protokolā norādījis, ka pazīst /pers. C/ kā bijušo policijas darbinieku, pēdējo reizi redzēja pirms pāris gadiem. Ar ko pašlaik nodarbojas /pers. C/, nezina, nav dzirdējis, ka viņš strādātu reģiona pārvaldes iestādēs.

/pers. P/ 2012.gada 31.augusta nopratināšanas protokolā norādījis, ka pazīst /pers. C/ kā bijušo policijas darbinieku, ar ko /pers. C/ nodarbojas un vai nodarbojas ar sporta jautājumiem, nezina. Nevar paskaidrot, kāpēc norāda, ka viņš var apliecināt /pers. C/ atrašanos policijā un viņa darbu. Dažas reizes ir redzējis viņu reģiona pārvaldes telpās, bet pie viņa iecirknī /pers. C/ nekad nav ieradies.

[8.1.7] Centra iecirkņa priekšnieks /pers. T/ savos paskaidrojumos norādījis, ka 2010.gada septembrī viņa dienesta kabinetā ienāca Personāla vadības nodaļas priekšnieks /pers. B/ un paziņoja, ka sakarā ar to, ka Centra iecirknī ir viena vakanta inspektora amata vieta iecirknī, strādās jauns darbinieks – /pers. C/. /pers. B/ līdzi bija ziņojums, kurā jau bija saskaņojuma paraksti un zīmogi. /pers. B/ atnesa arī /pers. C/ amata aprakstu, kurš jau bija apstiprināts ar augstākstāvošā priekšnieka parakstu. Arī /pers. T/ parakstījis šo dokumentu. /pers. B/ iedeva /pers. T/ /pers. C/ telefona numuru, uz kuru /pers. T/ zvanīja un paziņoja, ka ir parakstījis ziņojumu un amata aprakstu, pēc pavēles izdošanas gaida /pers. C/ darbā un norādīja, ka viņa apkalpojamā teritorija būs „Autoosta". 2010.gada oktobrī /pers. T/ izsaucis /pers. B/ un pieprasīja atnest līdzi zīmogu. Ierodoties /pers. B/ dienesta kabinetā, /pers. T/ uzzinājis, ka /pers. C/ uzrakstījis jaunu ziņojumu par viņa pārcelšanu uz Jaunbūves iecirkni. Arī šo ziņojumu /pers. T/ parakstīja. /pers. C/ nav redzējis ne pēc pirmā saskaņojuma, ne pēc otrā.

[8.1.8] Daugavpils iecirkņa priekšnieks /pers. J/ 2012.gada 4.jūnija ziņojumā norādījis, ka 2010.gada rudenī Personāla vadības nodaļas priekšnieks /pers. B/ viņam pateica, ka darbā ir atjaunojies /pers. C/ un, tā kā Daugavpils iecirknī ir vakances, viņš aizņems vienu no šīm vakancēm.

2010.gada rudenī vakances bija Centra un Jaunbūves iecirkņos. Ņemot vērā to, ka /pers. C/ tika atjaunots dienestā, viņam bija jāpiedāvā brīvā vieta. Pieteicējs tika norīkots uz Jaunbūves iecirkni. /pers. J/ saskaņoja ziņojumu par /pers. C/ iecelšanu inspektora amatā. 2011.gada novembrī /pers. C/ tika veikta novērtēšana, pamatojoties uz amatpersonas un tiešā priekšnieka sastādīto novērtēšanas protokolu. Novērtēšanas komisija nolēma veikt /pers. C/ atkārtotu novērtēšanu, jo nebija izieta Centrālā medicīniskā komisija. Par /pers. C/ saistību ar sporta pasākumu organizēšanu vai saistību ar policijas sporta klubu /pers. J/ nekas nav zināms.

[8.1.9] Jaunbūves iecirkņa priekšnieks /pers. D/ 2012.gada 25.aprīļa nopratināšanas protokolā norādīja, ka /pers. C/ pieņēma darbā pēc /pers. B/ norādījuma un viņam bija izskaidrots, ka /pers. C/ reāli strādās citā vietā Latgales reģiona pārvaldē.

2012.gada 2.maija u n 2012.gada 23.maija paskaidrojumos /pers. D/ norādīja, ka Personāla vadības nodaļas priekšnieks /pers. B/ viņam paziņojis, ka /pers. C/ atjaunojas dienestā un pagaidām viņš skaitīsies Jaunbūves iecirknī, bet strādās Latgales reģiona pārvaldē. /pers. D/ sapratis, ka /pers. C/ visu šo laiku strādā reģiona pārvaldē.

23.maija paskaidrojumā precizēts, ka no sarunām viņam bija zināms, ka /pers. C/ ir atbildīgs par sporta pasākumu organizēšanu. /pers. C/ nekādi materiāli netika norakstīti. Gadījumi, kad cilvēks strādā vienā vietā, bet skaitās citur, nebija nekāds retums. Nevar precīzi pateikt, vai /pers. K/ bija viņam izteicis kādus aizrādījumus par /pers. C/. Atskaišu sanāksmēs par darba rezultātiem kopējos rezultātus sagatavoja reģions. Apkopojot darba rezultātus, /pers. D/ sanāksmē atskaitījies un uzteicis tikai labākos Jaunbūves iecirkņa darbiniekus. Plānojot iecirkņa darbinieku atvaļinājumu grafikus, par /pers. C/ atvaļinājuma laikiem viņam ziņoja /pers. B/.

[8.1.10] /pers. C/ 2012.gada 25.maija rakstveida paskaidrojumos norādīts, ka 2010.gadā kāds no bijušajiem kolēģiem sarunā minēja, ka esot brīva vakance. Tā kā viņam vienmēr ir bijis tuvs darbs policijā un viņš ir šīs profesijas īstens patriots, tad izlēmis pieteikties un sazinājies ar Personāla vadības nodaļas priekšnieku /pers. B/, lai piedāvātu savu kandidatūru vakantajai vietai. /pers. B/ norādījis, ka viņam trūkst darbinieka, kas pildītu ar sporta organizāciju saistītos pienākumus, un teicis, ka ir vakance uz inspektora amatu, taču viņš saskaņos ar priekšniecību, ka /pers. C/ noformēs darbā kā inspektoru, taču viņš pildīs sabiedrisko attiecību darbu saistībā ar sportu, t.i., policijas darbinieku un to ģimenes locekļu atpūtas organizēšana, atbalsta sniegšana (pasūtīja formas tērpus, atslēgas, sagādāja citu aprīkojumu, veica saimnieciski organizatoriskos darbus utt.), policijas darbinieku individuālās sportiskās sagatavošanas pasākumu un sporta sacensību organizēšana u.c. pienākumi.

Nākamajā tikšanās reizē /pers. B/ apliecināja, ka viņš ar Daugavpils iecirkņa priekšnieku /pers. J/ ir saskaņojis /pers. C/ pieņemšanu darbā un /pers. J/ ir piekritis, ka /pers. C/ noformē kā iecirkņa inspektoru.

/pers. C/ izpildīja sava priekšnieka /pers. B/ norādījumus un uzdevumus. Darba kabinets bija noteikts Nr.111, /adrese/, kur viņš atradies kopā ar /pers. AA/. Sakarā ar to, ka /pers. C/ darba pienākumi bija saistīti ar sporta dzīves organizatorisko jautājumu risināšanu, kā arī dažādu saimniecisko jautājumu, tad bija noruna, ka darba laikā viņam nav obligāti jāatrodas darba vietā, bet ir jābūt sazvanāmam. Ar saviem darba pienākumiem /pers. C/ tika galā un no vadības puses nekādi aizrādījumi netika izteikti. Darba pienākumu pildīšanā /pers. C/ netika segti ne degvielas, ne mobilā telefona izdevumi, tos viņš sedzis no personīgiem līdzekļiem. Par viņa veicamajiem darba uzdevumiem, nekāda amata apraksta nebija.

[8.1.11] Pieteicējs savā paskaidrojumā norādījis, ka /pers. C/ pazīst kopš 1990.gada, kad abi bija iecirkņu inspektori. Apmēram 2006.gadā /pers. C/ atvaļinājās no dienesta, bet 2010.gadā izteica vēlmi atjaunoties dienestā, jo viņam ir zināms, ka policijā nav cilvēka, kas nodarbojas ar sporta jautājumiem. /pers. C/ pieņemšana darbā tika apspriesta ar Daugavpils iecirkņa priekšnieku /pers. J/. Par cik /pers. C/ bija iepriekšēja darba pieredze saistībā ar sporta organizācijas jautājumiem, ar /pers. J/ tika mutiski panākta vienošanās, ka /pers. C/ atjaunojas dienestā uz vakanto iecirkņa inspektora amatu, bet faktiski pildīs darbu, kas saistīts ar sporta organizācijas jautājumiem.

/pers. B/ pateicis /pers. C/, ka ar priekšniecību viss ir saskaņots un viņš tiks pieņemts darbā kā inspektors, bet patiesībā pildīs ar sporta un organizatoriskajiem jautājumiem saistītos uzdevumus. Bez šī jautājuma saskaņošanas ar Daugavpils iecirkņa vadību tas nav iespējams, jo /pers. C/, būdams pieņemts par iecirkņa inspektoru, nekādā veidā nepakļāvās /pers. B/.

Sākotnēji /pers. C/ tika ar pavēli atjaunots dienestā 1.policijas iecirkņa (Centra) inspektora amatā, taču 1.policijas iecirknis Daugavpils pilsētā ir viskriminogēnākais, tāpēc šī iecirkņa priekšnieks (/pers. T/) nepiekrita, ka darbinieks skaitīsies pie viņa, bet strādās citu darbu, tāpēc /pers. C/ ar pavēli, atkal saskaņojot ar /pers. J/, pārcēla uz 4.policijas (Jaunbūves) iecirkni, kur iecirkņa inspektoriem darba apjoms bija daudz mazāks.

Faktiskā /pers. C/ darba vieta bija /adrese/, 111.kabinetā, kur viņš pildīja savus pienākumus sporta organizācijas jomā. Galvenie /pers. C/ uzliktie pienākumi bija savlaicīgi nodrošināt un organizēt sporta sacensības Latgales reģiona pārvaldē, nodrošināt sporta zāles, šautuves, peldbaseinus utt. Par /pers. C/ darba rezultātiem liecina tas, ka visi pasākumi ir notikuši, policijas pārstāvji dažādās sporta sacensībās ir ieguvuši augstas vietas un saņēmuši godalgas.

Latgales reģiona pārvaldes priekšnieks nebija informēts, ka /pers. C/ pildīs ar sporta organizēšanu saistītus jautājumus, jo /pers. B/ uzskatījis, ka, atrisinot šo jautājumu ar Daugavpils iecirkņa priekšnieku, ir pietiekoši, par ko liecina tas, ka visa šī laika garumā no Daugavpils iecirkņa priekšniecības nebija nekādu pretenziju vai iebildumu.

Pēc Personāla vadības nodaļas štatu samazināšanas, t.sk. arī /pers. AG/ aiziešanas pensijā, 14 amatpersonu vietā kopā ar /pers. B/ nodaļā palika 6 cilvēki, no kuriem piecas ir sievietes - divas amatpersonas, bet pārējās brīvlīguma darbinieces. Amatpersonas, kas nodarbotos ar sporta organizācijas jautājumiem Personāla vadības nodaļā, nav, un /pers. B/ amata aprakstā tas arī nav paredzēts. Kas saistīts ar amatpersonas ieviešanu, kas nodarbotos ar sporta organizācijas jautājumiem, tad to būtu jāmeklē no reģionā pārvaldei paredzētajiem štatiem, bet tas nav lietderīgi, jo visus jautājumus, kas ir saistīti ar sportu (fizisko sagatavotību, speciālo sagatavotību), pārņem Valsts policijas koledža, un šajā gadījumā pārvalde zaudētu amata vietu, kas nav izdevīgi. Daugavpils policijas sporta klubs ir bezpeļņas organizācija, kas darbojas uz sabiedriskiem pamatiem, un neviens nevēlējās veikt šo organizatorisko darbu uz sabiedriskiem pamatiem. Pēc štatu samazināšanas ar sporta organizācijas jautājumiem neviens nenodarbojās un nevienam tas amata aprakstā nebija paredzēts, bet rezultātus sporta jomā pieprasīja.

[8.1.12] /pers. AG/ 2012.gada 14.jūnija paskaidrojumā norādījis, ka viņš no 2009.gada ir pensionārs, kā arī biedrības „Daugavpils policijas sporta klubs" valdes loceklis. Šī biedrība tika radīta ar mērķi organizēt sporta pasākumus Daugavpils pilsētas un rajona policijas pārvaldē. Pēc reģionālās reformas biedrība sniedz palīdzību reģiona pārvaldei.

/pers. AG/ norāda, ka /pers. C/ viņš pazīst no astoņdesmito gadu beigām, kad viņš strādāja par iecirkņa inspektoru Daugavpilī. Pēc atvaļināšanās no dienesta, /pers. C/ sācis nodarboties ar biznesu un dažreiz palīdzējis sporta klubam ar sponsorēšanu. 2010.gada beigās /pers. AG/ pilnīgi nejauši uzzinājis, ka /pers. C/ atkal strādā policijas pārvaldē un ieņem inspektora amatu. /pers. AG/ ne vienu vien reizi bija /pers. C/ redzējis kopā ar /pers. B/. No sarunām /pers. AG/ nopratis, k a /pers. C/ palīdz /pers. B/ darbā. Bija gadījumi, kad /pers. B/ ar /pers. C/ bija konsultējušies pie /pers. AG/ par atsevišķiem sporta jautājumiem. Nekādus rīkojumus un uzdevumus /pers. AG/ /pers. C/ nebija devis, kā arī /pers. C/ nekad nav atskaitījies vai stāstījis viņam par sava darba rezultātiem. Kā sapratis /pers. AG/, visus rīkojumus /pers. C/ deva /pers. B/. /pers. AG/ nekas nebija nezināms, ka kādai amatpersonai Personāla vadības nodaļā ir noteiktas ar sportu saistītas funkcijas. Visu laiku minētos jautājumus organizējis /pers. B/. Tā kā /pers. AG/ uz piešķirtajām dienesta telpām ieradies reti, tad viņām nekas nav zināms, ar ko tieši nodarbojies un kādus jautājumus risinājis /pers. C/.

[8.1.13] Ar Valsts policijas priekšnieka 2012.gada 21.jūnija lēmumu Valsts policijas Latgales reģiona pārvaldes Daugavpils iecirkņa Kārtības policijas nodaļas priekšniekam majoram /pers. K/ piemērots disciplinārsods – rājiens par Dienesta gaitas likuma 6.panta 1. un 3.punkta prasību neievērošanu (par nepienācīgu Jaunbūves iecirkņa darba kontroli, kā dēļ ir tikusi pieļauta /pers. C/ fiktīva atrašanās dienestā Jaunbūves iecirknī, nepildot savus tiešos dienesta pienākumus).

[8.2] Pirmās instances tiesā tika nopratināti liecinieki /pers. AH/, /pers. M/, /pers. P/, /pers. AG/, /pers. AI/, /pers. R/, /pers. AJ/, /pers. AK/, /pers. AL/, /pers. K/, /pers. J/, /pers. G/, /pers. AM/, /pers. D/, /pers. C/.

[8.3] Lietā starp pusēm nav strīda par Lēmumā konstatētajiem faktiskajiem apstākļiem, ka /pers. C/ nav veicis pienākumus, kas tam bija noteikti ar pavēli par iecelšanu Jaunbūves iecirkņa inspektora amatā.

Pieteicējam inkriminēta iekšējo un ārējo tiesību normu neievērošana, kas saistāma ar pieteicēja patvaļīgu rīcību Valsts policijas štata vienību pārdalē, ignorējot augstākas amatpersonas izdotu rakstveida pavēli, ar kuru darbinieks ir iecelts noteiktā amatā, kā arī patvaļīgi veicot šādu pārdali bez saskaņojuma ar augstākstāvošām amatpersonām. Šāda rīcība ir kvalificēta kā tīša tiesību normu pārkāpšana un savu pilnvaru pārsniegšana, kas ir izraisījusi būtisku kaitējumu Valsts policijas prestižam.

[8.4] Ņemot vērā pieteicējam inkriminēto disciplinārpārkāpuma būtību un sastāvu, tiesa atzīst, ka iestādes ir izdarījušas pamatotu secinājumu, ka pieteicēja rīcībā ir saskatāms patstāvīgs disciplinārpārkāpuma konstatēšanas faktiskais pamats (objektīvo pazīmju kopums).

Pieteicēja sodīšana disciplinārā kārtā ir pamatota ar pieteicēja pieļautu Valsts policijas amatpersonas dienesta gaitu reglamentējošo normatīvo aktu prasību neievērošanu, jo pieteicējs nav ievērojis dienesta reglamenta prasības un ignorējis pēc būtības pavēles par /pers. C/ iecelšanu pienākumu pildīšanai Jaunbūves iecirknī saturu.

Tiesa atzīst par pretrunīgu un noraidāmu pieteicēja versiju, ka viņam bija tiesības dot /pers. C/ saistošus darba uzdevumus, jo par to bija panākta mutiska vienošanās ar /pers. K/ un /pers. J/. Vienlaikus pieteicējs kā savas aizstāvības argumentu norāda to, ka viņam nepamatoti tiek inkriminēta prettiesiska rīkojuma došana /pers. C/, jo /pers. C/ nav bijis pieteicēja pārraudzībā vai pakļautībā. Tiesas ieskatā šie divi argumenti pēc būtības izslēdz viens otru.

Tiesa, izvērtējot lietā esošos pierādījumus, kā arī izvērtējot lietā nopratināto liecinieku liecības, neatrod nekādu apstiprinājumu apgalvojumam, ka pieteicējs bija panācis saskaņojumu ar /pers. K/ un /pers. J/ par /pers. C/ pārcelšanu uz Personāla vadības nodaļu, jo, pirmkārt, /pers. K/ un /pers. J/ šāda saskaņojuma eksistēšanu noliedza, otrkārt, citu liecinieku izdarītie secinājumi un pat apgalvojumi par to, ka /pers. K/ un /pers. J/ ir akceptējuši štata vienību pārdali, ir pamatoti tikai ar liecinieku personīgo viedokli, ka šādas rīcības akceptam bija jābūt, jo /pers. K/ un /pers. J/ nevarēja neredzēt /pers. C/ neapmierinošos darba rezultātus Jaunbūves iecirkņa inspektora amatā un uz to nekādi nav reaģējuši. Tiesas ieskatā šādi liecinieku pieņēmumi ir izdarīti patstāvīgas netiešu faktu analīzes rezultātā (slēdzienu izdarīšana *idem per idem* neveido loģisku slēdzienu), tomēr tiesas izmeklēšanā šādiem pieņēmumiem nav iegūti nekādi tieši pierādījumi.

Atbilstoši /pers. K/ un /pers. J/ liecībām informācijas sistēma, no kuras datiem tika gatavotas atskaites par 3.kategorijas iecirkņu darbu, bija ar būtisku nepilnību, ko acīmredzot noteica nepareiza primāro datu atlases kritēriju izvēle, jo atskaites veidoja dati par iecirkņa inspektoru sastādītajiem administratīvo pārkāpumu protokoliem vai saņemtajiem materiāliem, kas attiecīgi tiek piesaistīti atbildīgajam inspektoram. Ja atlases kritērijs ir tieši paveiktais darbs, tad šādās atskaitēs netiek uzrādīti visi attiecīgā iecirkņa darbinieki (ja tiem nav nekādu rezultātu).

No liecinieku /pers. AL/ un /pers. AM/ liecībām savukārt izriet, ka /pers. K/ bija acīmredzami pārsteigts par tādu lietu kārtību Jaunbūves iecirknī, ka tur /pers. C/ tikai formāli skaitās štatu sarakstos, bet /pers. AN/ steidza /pers. K/ nomierināt, paskaidrojot, ka par šo situāciju paskaidros vēlāk. Nav nekādas informācijas par to, vai /pers. K/ šāda situācija tika izskaidrota, taču vēlāk /pers. K/ jau bija pievērsis uzmanību tam, ka /pers. C/ darba rādītāji ir „0".

Vairāki liecinieki tiesas izmeklēšanas gaitā ir liecinājuši, ka atskaišu sanāksmēs un arī iknedēļas iecirkņu priekšnieku sanāksmēs tika aktualizēts jautājums par /pers. C/ skaitīšanos Jaunbūves iecirknī un nepieciešamību pieņemt darbā reālu darbinieku. Atsevišķi liecinieki, piemēram, /pers. AL/ norādīja, ka ar šādu jautājumu ir jāvēršas pie /pers. D/ onkuļa (t.i., pieteicēja). Tiesas vērtējumā šāds fakts liecina tikai par to, ka /pers. C/ fiktīva iecelšana Jaunbūves iecirkņa inspektora amatā bija pieteicēja iniciatīva, bet nebūt nepierāda, ka /pers. K/ un /pers. J/ nebūtu bijuši iebildumi par šādu fiktīvu /pers. C/ pieņemšanu amatā. Pat ja pieļauj, ka /pers. K/ un /pers. J/ ir bijis zināms par pieteicēja nolūku fiktīvi iecelt /pers. C/ amatā un nodrošināt atsevišķa cilvēka piesaistīšanu ar sportu saistīto jautājumu risināšanai, tas nenozīmē, ka /pers. K/ un /pers. J/ bija jāpieļauj, ka šāda pārdale notiek bez atsevišķākas pavēles un amata apraksta maiņas. Vairāki liecinieki, to skaitā /pers. AO/, /pers. K/ un /pers. J/ lecināja, ka tik tiešām reģiona pārvaldē varēja pastāvēt situācija, kad kāds darbinieks ir norīkots darbam citā struktūrvienībā, bet reāli skaitās citā vietā, tomēr šādai situācijai ir jābūt saskaņotai ar augstāko priekšniecību, ir jāizdod pavēle par pārcelšanu vai piekomandēšanu uz laiku, jāprecizē amata apraksti, jānodod informācija uzskaitei kadru

daļai un grāmatvedībai. No konkrētās lietas faktiskajiem apstākļiem secināms, ka pieteicējs šādas darbības nav veicis.

[8.5] Dienesta gaitas likuma 6.panta 1. un 4.punkts nosaka, ka amatpersonas vispārīgie pienākumi ir ievērot Latvijas Republikas Satversmi, Latvijas Republikai saistošas starptautisko tiesību normas, likumus un citus normatīvos aktus, kā arī ievērot amatpersonām noteiktos ētikas principus.

Saskaņā ar Disciplināratbildības likuma 3.pantu par disciplinārpārkāpumu atzīstama amatpersonas ar nodomu (tīši) vai aiz neuzmanības izdarīta darbība vai bezdarbība, kas saistīta ar tās dienesta pienākumu pildīšanu un izpaužas kā rīkojumos, likumos un citos normatīvajos aktos noteiktās kārtības un prasību neievērošana.

Ievērojot to, ka /pers. C/ ar Valsts policijas priekšnieka pavēli ir ticis atjaunots dienestā un norīkots darbam Jaunbūves iecirknī, kur viņam ir noteikti konkrēta satura darba uzdevumi, līdz ar to arī iestājas atbildība par doto pavēļu un rīkojumu pienācīgu izpildīšanu. Šāda pavēle saskaņā ar Dienesta gaitas likuma normām un Valsts policijas reglamentu bija obligāta ne tikai /pers. C/, bet ir jāievēro arī citām amatpersonām, to skaitā arī tām, kuras dod rīkojumus pakļautības vai pārraudzības kārtībā. Pieteicējs savos paskaidrojumos nenoliedz, ka faktiski ir bijis tikai mutisks saskaņojums ar citām augstākstāvošām amatpersonām, /pers. C/ ir pakļāvies pieteicēja mutiskajiem rīkojumiem. Tas pats par sevi jau ir pamats atzinumam, ka pieteicējs nav ievērojis dienesta gaitu reglamentējošo normatīvo aktu imperatīvās prasības. Tādējādi ir secināms, ka pieteicējs ar savām tīšām darbībām ir pieļāvis rupju Dienesta gaitas likuma, Valsts policijas reglamenta un Valsts policijas Latgales reģiona pārvaldes reglamenta prasību neievērošanu.

[8.6] Ņemot vērā to, ka lietā nav iegūti nekādi pierādījumi tam, ka /pers. C/ darba vieta bija noteikta Personāla vadības nodaļā pieteicēja pakļautībā, bet par šādu apstākli ir norādes tikai pieteicēja, /pers. C/ un /pers. D/ paskaidrojumos, tiesa atzīst, ka attiecībā uz pieteicēju nav bijis izdots rīkojums par viņa īslaicīgu piekomandēšanu darbam Personāla vadības nodaļā, kas attiecīgi nozīmē to, ka pieteicējs ir prettiesiski ignorējis Valsts policijas priekšnieka pavēli un devis prettiesisku mutisku rīkojumu /pers. C/ nepildīt amata aprakstā notiektos darba pienākumus.

Ievērojot to, ka lietā ir pierādīts, ka pieteicējs nav ievērojis savus tiešos pienākumus, rīkojies pretēji savas kompetences robežām, ignorējis Valsts policijas priekšnieka pavēli, tiesa atzīst, ka disciplinārlietas ietvaros izdarītais secinājums par pārkāpuma objektīvās puses pazīmēm un pieteicēja subjektīvo attieksmi pret pārkāpumu ir konstatēts pareizi.

Tāpat tiesa norāda, ka konkrētajā lietā nav vērtējams tāds arguments kā pieteicēja rīcības motīvs – rūpes par Valsts policijas fizisko sagatavotību un nespēja ar esošiem darbinieku resursiem pilnvērtīgi īstenot viņam nodotās funkcijas sporta pasākumu organizēšanā. Valsts policijā kā militarizētā publiskā iestādē primāra ir tiesisku pavēļu un rīkojumu bezierunu izpilde, nevis rīcība kādu augstāku mērķu vai ideju vārdā.

[8.7] Lietas ietvaros pieteicējs un viņa pārstāvji pieteicēja rīcību attaisnojuši ar to, ka /pers. C/ ir pildījis darbu sporta pasākumu jomā, kas arī attaisno gan /pers. C/ pienākumu nepildīšanu un pieteicēja rīcību. Izvērtējot lietā iegūtos pierādījumus, uzklausot tiesas izmeklēšanas gaitā nopratinātos liecinieku, tiesa nonāk pie šādiem secinājumiem.

[8.7.1] Ar lietas materiāliem neapstiprinās fakts, ka /pers. C/ ir pildījis darba pienākumus Personāla vadības nodaļā, jo lietā nav neviena dokumentāra pierādījuma par /pers. C/ noteiktajiem darba uzdevumiem saistībā ar sporta aktivitāšu organizēšanu pārvaldē. Tiesa uzsver, ka saskaņā ar Dienesta gaitas likuma prasībām un reglamentu kā pamats Valsts policijas amatpersonas tiesiskai darbībai policijā var kalpot tikai oficiāla pavēle.

[8.7.2] Nav pamatoti pieteicēja argumenti, ka viņam nav bijuši uzdoti pienākumi saistībā ar sporta pasākumu organizēšanu un viņš nevar paskaidrot, ar kādiem tieši sporta organizatoriskiem jautājumiem ir nodarbojies viņam it kā pakļautais /pers. C/. Tiesa atzīst, ka šādi paskaidrojumi ir pretrunā ar lietā konstatēto.

Tieši pieteicējs kā Personāla vadības nodaļas priekšnieks Valsts policijas Latgales reģiona pārvaldē ir noteikts par atbildīgo amatpersonu sporta organizēšanas jautājumos un fiziskās sagatavotības nodrošināšanā, personālsastāva fiziskās sagatavotības normatīvu kārtošanas kontrolē. Pieteicējs varēja gan pats veikt šos uzdevumus, gan arī nodot to izpildi jebkurai sev pakļautai amatpersonai.

Tiesas ieskatā ir apšaubāma versija, ka /pers. C/ vispār būtu pildījis jebkādus darba pienākumus, kas ietilpst Personāla vadības nodaļai nodoto funkciju saturā. No lietā iegūtajiem pierādījumiem, liecinieku liecībām un arī pieteicēja un /pers. C/ paskaidrojumiem nevar rast skaidru priekšstatu par /pers. C/ veicamajiem darba uzdevumiem. Pārsvarā visas ziņas par faktiem aprobežojas ar vispārīga satura informāciju par /pers. C/ līdzdalību sporta pasākumu organizēšanā. Turklāt šādiem pasākumiem ir izteikts policijas darbinieku brīvā laika pavadīšanas iespēju raksturs, piemēram, biljarda turnīra organizēšana, hokeja komandas organizēšana. Tiesas vērtējumā šādi pasākumi ir tāli no Valsts policijas darbības pamatmērķiem un rūpēšanos par policijas darbinieku fizisko sagatavotību un spēju nokārtot fiziskās sagatavotības normatīvu ieskaites. Vienlaikus no pieteicēja un /pers. C/ paskaidrojumiem nevar secināt, ka /pers. C/ būtu pildījis jebkādus pienākumus ieskaišu organizēšanā un pieņemšanā.

Visas ziņas par /pers. C/ veiktajiem darbiem ir ar izteikti epizodisku raksturu un tiesas ieskatā attiecas uz policijas darbinieku ārpus darba sabiedriskām aktivitātēm, sponsoru vai bezatlīdzības pakalpojumu piesaisti. Lietā nopratinātie liecinieki nav snieguši skaidru priekšstatu par /pers. C/ paveikto darbu, tikai atsevišķi liecinieki norāda, ka /pers. C/ it kā ir redzēts policijas pārvaldē.

Tiesa ņem vērā to, ka /pers. C/ sākotnējos paskaidrojumos norādītie liecinieki, kuriem katrā ziņā būtu jāapliecina Iekšējās drošības dienesta darbiniekiem /pers. C/ atrašanos darbavietā, norādījuši, ka neko par /pers. C/ sākot ar 2010.gadu nevar paskaidrot, bet tikai daži viņu nejauši ir satikuši un no paša /pers. C/ vārdiem zina, ka /pers. C/ it kā strādā saistībā ar sportu. Tādēļ tiesa atzīst par nepamatotu pieteicēja un /pers. C/ norādi, ka lieta ir izmeklēta tendenciozi, ar apsūdzības ievirzi, jo iestāde ir pārbaudījusi /pers. C/ norādītos apstākļus, aptaujājusi liecinošās personas, bet nekādi pārliecinoši

pierādījumi /pers. C/ un pieteicēja izvirzītajai versija iegūti netika.

[8.7.3] Lietas izskatīšanas gaitā ir uzturēts viedoklis, ka pieteicējs un /pers. C/ jau sākotnējos paskaidrojumos pārbaudes lietas gaitā ir snieguši pietiekamus un saprātīgus paskaidrojumus par lietas faktiskajiem apstākļiem, bet tie nav tikuši pārbaudīti. Tiesa šādu viedokli atzīst par nepamatotu un noraidāmu. No lietas materiāliem secināms, ka pieteicējs savos paskaidrojumos ir aprobežojies ar vispārīgiem apgalvojumiem, ka /pers. C/ savus dienesta pienākumus ir veicis un veicis rūpīgi, bet par veiktajiem pienākumiem ir jājautā /pers. C/. Tiesa uzskata, ka nav pamata atzīt, ka pieteicējs šādu paskaidrojumu ir sniedzis veselības problēmu dēļ. Ja veselības problēmas pieteicējam traucētu, tad paskaidrojumi netiktu sniegti vispār, nevis tiktu norādīts uz informācijas ieguves avotiem. Pieteicējs, kas sevi konkrētajā lietā pozicionē kā /pers. C/ tiešo priekšnieku, kurš devis tam darba uzdevumus, nevarēja nezināt, ar ko bija jānodarbojas Personāla vadības nodaļai un kādi tieši darba uzdevumi bija nodoti izpildei /pers. C/.

[8.7.4] Dienesta pārbaudes gaitā ir pārbaudīts, vai Latgales reģiona pārvaldes rīcībā ir pierādījumi par /pers. C/ nodarbināšanu sporta pasākumu organizēšanā.

Vispārīgi izvērtējot lietā iegūtos pierādījumus, secināms, ka /pers. C/ ne ar vienu pavēli vai rīkojumu nav uzdoti nekādi darba uzdevumi. Ņemot vērā arī to, ka pieteicējs un arī /pers. C/ tiesai sniedza paskaidrojumus, ka nekādus dokumentus vai līgumus /pers. C/ nebija gatavojis, kā arī /pers. C/ netika doti nekādi konkrēti uzdevumi ar pavēlēm, rīkojumiem vai pieteicēja rezolūcijām, tiesa atzīst par nelietderīgu sniegt tiesas spriedumā visu lietai pievienoto dokumentu satura atreferējumu, jo nav strīda par to, ka sporta pasākumu organizēšanas funkcijas bija uzdotas pieteicējam kā Personāla vadības nodaļas priekšniekam, bet /pers. C/ paveiktais darbs pēc dokumentiem vispār nav izsekojams.

[8.8] Tiesa atzīst, ka pieteicējs ir pieļāvis nepamatotu /pers. C/ profesionālās darbības novērtēšanu, kas neatbilda faktiskajai situācijai. Tiesa jau norādīja, ka pieteicējs saskaņā ar izvirzīto versiju par /pers. C/ veicamajiem uzdevumiem un subordināro pakļautību pozicionēja sevi kā /pers. C/ tiešo priekšnieku, tātad, pieteicējam apzinoties, ka /pers. C/ uz viņa rīkojuma pamata nepilda savus tiešo pienākumus iecirkņa inspektora amatā, bet it kā nodarbojas ar pieteicēja doto darba uzdevumu izpildi, pašam bija jāveic /pers. C/ novērtēšana. Pretēji tam pieteicējs ir pieļāvis patiesībai neatbilstošu un izdomātu datu norādīšanu par /pers. C/ darba rezultātiem. Tiesa norāda, ka tieši pieteicējam kā Personāla vadības nodaļas priekšniekam primāri ir jāraugās par personāla dokumentācijas kārtošanu atbilstoši tiesību normu prasībām. Nav pieļaujams, ka amatpersonas darbība netiek skaidri definēta un noteikti amatpersonas darba pienākumi un uzdevumi. Šādā situācijā nav iespējama objektīva darba rezultātu izvērtēšana un nav iespējams arī prasīt atbildību par nenoteiktu uzdevumu izpildi. Tas nozīmē, ka pieteicējs ir pieļāvis bezatbildīgu un nepamatotu savu tiešo pienākumu nepildīšanu, kas atzīstams par disciplināratbildības pamatu veidojošu apstākli.

[8.9] Tiesas procesa laikā pieteicēja pārstāvji norādīja uz šaubām par lietā esošo kriminālprocesā savākto pierādījumu pieļaujamību un arī to ticamību, norādot, ka pierādījumi ir iegūti no kriminālprocesa, kas nav noslēdzies ar spēkā stājušos galīgo nolēmumu, vienlaikus arī atzīstot, ka pierādījumi nav stājušies likumīgā spēkā, kā arī norādot uz to, ka šādi pierādījumi (liecības) ir iegūtas ar nepieļaujamām metodēm, iespaidojot nopratināmās personas, tajā skaitā, arī izsakot draudus uz pielietojot psiholoģisku ietekmēšanu. Pieteicēja pārstāvju ieskatā ar līdzīgām metodēm pierādījumus ir ieguvis arī disciplinārlietas izmeklētājs – Iekšējās drošības dienesta pārstāvis /pers. AP/, proti, aptaujām personām tika draudēts ar disciplinārlietām par nepietiekamām valsts valodas zināšanām vai citādām nepatikšanām sakarā ar neplānotām resoriskām pārbaudēm un Valsts policijas darbinieku darbības vērtēšanu. Šādu pierādījumu pieņemšana un pārbaudīšana tiesas izmeklēšanā bija arī pamats noraidījuma pieteikšanai tiesai.

Tiesa šādus argumentus atzīst par nepamatotiem un noraidāmiem.

Administratīvā procesa likuma 149.pants noteic, ka pierādījumi administratīvajā lietā ir ziņas par faktiem, uz kuriem pamatoti administratīvā procesa dalībnieku prasījumi un iebildumi, kā arī ziņas par citiem faktiem, kuriem ir nozīme lietas izspriešanā. Šā likuma 152.panta pirmā daļa noteic, ka tiesa pieņem tikai likumā noteiktos pierādīšanas līdzekļus.

Nav pamata secinājumam, ka disciplinārlietas izmeklēšana laikā ir prettiesiski iegūti pierādījumi no kriminālprocesa materiāliem, jo saskaņā arValsts policijas Iekšējās drošības biroja 2012.gada 25.aprīļa iesniegumu Korupcijas novēršanas un apkarošanas biroja izmeklētājai (procesa virzītājam) Iekšējās drošības birojs ir vērsies ar oficiālu pieteikumu par iepazīšanos ar kriminālprocesa materiāliem un ir saņēmis šo materiālu kopijas *(lietas 2.sējuma 6.lapa)*. Tas nozīmē, ka kriminālprocesa materiāli administratīvajā lietā ir iegūti atbilstoši Kriminālprocesa likuma 375.panta pirmās daļas noteikumiem daļā par izņēmumiem par tiesībām iepazīties ar kriminālprocesa materiāliem un pirmstiesas kriminālprocesa noslēpumu. Tādējādi tiesa atzīst, ka pierādījumi, kas administratīvajā lietā ir iegūti no kriminālprocesa, nav atzīstami par nepieļaujamiem, jo tie disciplinārlietas izmeklētajam ir uzrādīti ar procesa virzītāja atļauju.

Pieteicēja pārstāvju norādītais arguments, ka pirmstiesas procesā iegūtie paskaidrojumi un liecības ir nepieļaujami pierādījumi, jo iegūti, psiholoģiski iespaidojot aptaujājamās personas un lieciniekus saistībā ar nepietiekamām valsts valodas zināšanām, ir nepamatoti.

Saskaņā ar Dienesta gaitas likuma 7.panta pirmās daļas 3.punktu (latviešu valodas zināšanām jābūt tādā apjomā, kāds nepieciešams profesionālo un amata pienākumu veikšanai) un šā panta trešās daļas 2.punktu (personai, kura vēlas iestāties dienestā, ir pienākums uzrādīt izglītību apliecinošus dokumentus un valsts valodas prasmes apliecību, ja izglītība nav iegūta valsts valodā) un saskaņā ar Ministru kabineta 2009.gada 7.jūlija noteikumu Nr.733 „Noteikumi par valsts valodas zināšanu apjomu un valsts valodas prasmes pārbaudes kārtību profesionālo un amata pienākumu veikšanai, pastāvīgās uzturēšanās atļaujas saņemšanai un Eiropas Savienības pastāvīgā iedzīvotāja statusa iegūšanai un valsts nodevu par valsts valodas prasmes pārbaudi" 1.pielikumu Valsts policijas amatpersonām ir nepieciešamas C līmeņa (kas ir vienas no visaugstākajām) valsts valodas zināšanas. Tādējādi tiesa secina, ka, neskatoties uz liecinieka tiesībām uz dzimtās valodas lietošanu

procesuālo darbību veikšanai laikā, aizrādījumi Valsts policijas darbiniekam par nepietiekamām valsts valodas zināšanām kā vienu no pamatnosacījumiem amata ieņemšanai Valsts policijā nevar tikt atzīta par psiholoģisku ietekmēšanu iepriekš norādītā pierādījumu pieļaujamības izvērtējuma izpratnē.

[8.10] Saskaņā ar Disciplināratbildības likuma 13.panta pirmo daļu amatpersonai var piemērot šādus disciplinārsodus: piezīmi, rājienu, mēneša amatalgas samazināšanu līdz 20 procentiem no mēneša amatalgas uz laiku no viena mēneša līdz sešiem mēnešiem, brīdinājumu par neatbilstību ieņemamajam amatam uz laiku no sešiem mēnešiem līdz vienam gadam, pazemināšanu dienesta pakāpē par vienu pakāpi uz laiku no sešiem mēnešiem līdz vienam gadam, pazemināšanu amatā uz laiku no viena gada līdz diviem gadiem, atvaļināšanu no dienesta.

Pieteicējam ir piemērots bargākais sods. Izvērtējot piemērotā disciplinārsoda samērīgumu un pamatotību, tiesa nekonstatē apstākļus, kas būtu par pamatu atzinumam, ka tas ir acīmredzami nesamērīgs izdarītā pārkāpuma raksturam.

Disciplinārsoda piemērošana ir saistāma ar iestādes iekšējām interesēm kārtības nodrošināšanā iestādē un Disciplināratbildības likuma 13.panta pirmajā daļā paredzētā soda mērķa sasniegšanā. Iestādes lēmumu par konkrētā soda veida piemērošanu ir pamatojusi, izvērtējot lietderības apsvērumus. Tādējādi secināms, ka iestāde ir vērtējusi soda samērīgumu izdarītā pārkāpuma raksturam un ņēmusi vērā pieteicēja personību un attieksmi pret pārkāpumu. Šādos apstākļos konstatējami administratīvā akta izdošanas vispārīgie formālie un procesuālie priekšnosacījumi, savukārt daļā par iestādes rīcības brīvību soda izvēlē tiesai, nekonstatējot acīmredzamu nesamērīgumu starp personai piemērotiem tiesību ierobežojumiem un kopējām sabiedrības interesēm, nav pamata iejaukties iestādes iekšējā darbībā, jo pretējā gadījumā, kā atzīts judikatūrā, tiesa pārkāptu savas kompetences robežas uz iestātos administratīvajā procesā kā augstāka iestāde, tādējādi realizējot izpildvaras funkciju, kas ir pretēji valsts varas dalīšanas principam. Turklāt, vērtējot soda piemērošanas nepieciešamību prevencijas mērķa sasniegšanai, tiesa atzīst, ka piemērotais sods ir adekvāts un tā atcelšanai nav pamata.

Nav pamatots pieteicēja pārstāvju viedoklis, ka konstatētais pārkāpums nav izraisījis būtisku kaitējumu, jo nav pierādīta sabiedriskā rezonanse uz izskanējušām aizdomām par policijā pieļautām nelikumībām. Pieteicēja pārstāve iesniedza tiesai izdruku no ziņu portāla „Delfi" un norādīja, ka par šo informāciju ir uzrakstīti tikai četri interneta lietotāju komentāri, kas liecina par to, ka nekādas rezonanses nebija. Tiesa šādu argumentu noraida kā nepamatotu. No izdrukas redzams, ka ziņu relīze ir sagatavota uz ziņu aģentūras LETA informācijas pamata. Tātad šāda informācija bija pieejama visiem masu saziņas līdzekļiem, ziņas tika izplatītas ne tikai interneta vidē, bet arī presē, televīzijā un radio. Arguments, ka bija tikai četri komentētāji „Delfi" portālā, nebūt neliecina par rezonanses trūkumu, jo vairākos citos vadošos portālos, piemēram, „TVNET", „Apollo" u.c. šī ziņa tikusi publicēta un arī komentēta. Citastarp būtisks kaitējums izpaužas arī kā /pers. C/ nepamatoti saņemtais atalgojums Jaunbūves inspektora amatā, kur /pers. C/ nekādus pienākumus nav pildījis, bet citiem darba uzdevumiem, kas it kā tikuši pildīti pieteicēja uzdevumā, lietā nav gūts apstiprinājums.

[8.11] Tiesa atzīst, ka pieteikums ir noraidāms.

[9] Par Administratīvās rajona tiesas 2014.gada 22.decembra spriedumu pieteicējs iesniedza apelācijas sūdzību, kas, ņemot vērā arī papildus paskaidrojumos norādīto, pamatota ar šādiem apsvērumiem.

[9.1] Personāla vadības nodaļā nebija nevienas personas, kura varētu uzņemties ar sportu saistīto pasākumu organizēšanu. Tāpēc Latgales reģionālās pārvaldes priekšnieks /pers. U/ piedāvāja piesaistīt /pers. C/, kuram bija pieredze sporta pasākumu organizēšanā, sporta pasākumu tehniskajā nodrošināšanā, sporta zāles uzturēšanā un apsaimniekošanā. Tam piekrita arī /pers. J/, /pers. K/ un /pers. D/. Šāds risinājums bija plānots tikai līdz brīdim, kas attiecīgās funkcijas pārņems Valsts policijas koledža. Jautājums par /pers. C/ piekomandēšanu Personāla vadības nodaļai tika risināts ar Latgales reģiona pārvaldes priekšnieku, taču pieteicējam tika norādīts, ka Valsts policijas vadība to nesapratīs, jo štata vietas tikai nesen tika samazinātas.

[9.2] Tiesa nav izvērtējusi, kādu iemeslu dēļ tika izdota 2010.gada 27.oktobra pavēle Nr.264 par /pers. C/ iecelšanu Jaunbūves iecirkņa inspektora amatā. Pavēle izdota, balstoties uz /pers. C/ ziņojumu par viņa pārcelšanu no Centra iecirkņa uz Jaunbūves iecirkni, ko akceptēja pieteicējs, /pers. D/, /pers. Z/, /pers. T/, /pers. J/ un /pers. K/. Vērtējot attiecīgos dokumentus kopumā ar liecinieku liecībām, jāsecina, ka ne vēlāk kā 2010.gada 26.oktobrī amatpersonas, kuras deva piekrišanu pārcelšanai, zināja par to, ka /pers. C/ strādās pieteicēja pakļautībā, nepildīs iecirkņa inspektora pienākumus, bet tiks iesaistīts ar sporta pasākumiem saistītu jautājumu risināšanā un saņems par to algu, jo Personāla vadības nodaļā nebija attiecīgas brīvas štata vietas.

Pretējā gadījumā attiecīgā pavēle nebūtu uzskatāma par lietderīgu, jo Centra iecirknī ir krietni lielāka slodze nekā Jaunbūves iecirknī.

No liecinieku liecībām var secināt, ka /pers. C/ pārcelšanas vienīgais iemesls bija noformēt viņu iecirknī, kur ir mazāka slodze, tādēļ pārējiem iecirkņa inspektoriem nerastos iebildumi, ja /pers. C/ tur faktiski nestrādās.

Atbilstoši Valsts policijas Latgales reģiona pārvaldes reglamenta 20.8.apakšpunktam priekšlikumu par /pers. C/ pārcelšanu uz Jaunbūves iecirkni pārvaldes priekšniekam varēja sniegt Daugavpils iecirkņa priekšnieks vai Kārtības policijas biroja priekšnieks. Savukārt reglamenta 31.punkts noteic, ka struktūrvienību lēmuma iekšējo saderības un tiesiskuma pamatpārbaudi veic lēmuma izstrādātājs un amatpersona, kura saskaņo to, vizējot projektu, kā arī lēmuma pieņēmējs, parakstot lēmumu.

Tādējādi amatpersonām, kas saskaņoja /pers. C/ pārcelšanu, īstais iemesls bija zināms.

[9.3] Pieteicējs bija tiesīgs piesaistīt /pers. C/ risināt ar sportu saistītos jautājumus, jo Latgales reģiona pārvaldes Personāla vadības nodaļas priekšnieka amata apraksta 5.9.apakšpunktā noteikts, ka tas piedalās darba organizēšanā Latgales reģiona pārvaldes personālsastāva nodarbībās profesionālajā un fiziskajā sagatavotībā. „Piedalīšanās darba

organizēšanā" nozīmē, ka amatpersonai ir tiesības un arī pienākums piesaistīt citu struktūrvienību darbiniekus konkrētu uzdevumu izpildei, kas saistās ar fizisko un profesionālo sagatavotību un sportu, jo nevienai citai Latgales reģiona pārvaldes struktūrvienībai vai amatpersonai šādi pienākumi nav uzdoti.

Pieteicējs neuzdeva /pers. C/ darba organizēšanu, bet uzdeva veikt konkrētus pienākumus, kas saistīti ar fizisko sagatavotību, sportu, profesionālo sagatavošanu, tādējādi izpildot savus amata pienākumus un Sporta likuma 6.panta otrās daļas un 8.panta prasības.

Lietā ir iegūti pierādījumi, ka /pers. C/ tika nodarbināts Valsts policijas Latgales reģiona un Daugavpils iecirkņa interesēs, pildot ar sporta pasākumu materiālo nodrošinājumu, personāla fizisko un profesionālo sagatavošanu saistītus pienākumus, par ko bija informētas arī augstākstāvošas amatpersonas. Vienīgi pieteicējam neizdevās panākt, lai /pers. C/ ar atsevišķu rīkojumu uz laiku pārceļ no Jaunbūves iecirkņa uz Personāla vadības nodaļu. Liecinieki apliecināja, ka Latgales reģiona pārvaldē pastāvēja prakse, ka amatpersonas dienesta interesēs, saskaņojot ar to tiešajiem priekšniekiem, tika nosūtītas veikt pienākumus, kas neatbilda viņu amata aprakstam. Līdz ar to, pieteicēja ieskatā, šāda atsevišķa rīkojuma neesamība, proti, birokrātiskās formalitātes neievērošana, nevar būt par pierādījumu tam, ka Valsts policijai nodarīts būtisks kaitējums.

[9.4] Tiesa nav vērtējusi, ka atvaļināšanu kā disciplinārsodu var piemērot tikai Disciplināratbildības likuma 10. un 15.pantā noteiktajos gadījumos, proti, ja būtu pierādīts, ka viņš ar tīšām, prettiesiskām darbībām ir nodarījis būtisku mantisku zaudējumu vai būtisku kaitējumu.

Pieteicēja ieskatā, mantiskie zaudējumi valstij un kaitējums policijas prestižam nav nodarīts.

/pers. C/, pildot pieteicēja norādījumus, rīkojās policijas pārvaldes interesēs un veica Personāla vadības nodaļas darbinieka darbu, par kuru nepieciešams maksāt atalgojumu. Valsts policija nav iesniegusi aprēķinus par iecirkņa inspektora un Personāla nodaļas darbinieka atalgojumu starpību, tādējādi nav iespējams secināt, kādi mantiskie zaudējumi ir radušies. Turklāt saskaņā ar Dienesta gaitas likuma 12.panta sesto daļu personai saglabā darba algu, ja tā uz laiku tiek norīkota veikt pienākumus, kas tieši nav norādīti tās amata aprakstā.

Kaitējums nav nodarīts arī policijas prestižam. To savās liecībās apstiprināja /pers. J/, bez tam Latgales reģiona pārvaldē neviena sūdzība par /pers. C/ no kolēģiem nav saņemta. Plašsaziņas līdzekļos izplatītā informācija nebija objektīva, un par policijas prestiža graušanu atbildība ir jāuzņemas tam, kas šīs neobjektīvās un nepārbaudītās ziņas plašsaziņas līdzekļiem ir sniedzis.

Iesaistot /pers. C/ ar sportu saistīto pienākumu veikšanā, pieteicējam nebija savtīgu interešu. Pieteicējs rīkojās policijas pārvaldes darbinieku interesēs, izpildot Personāla vadības nodaļai uzliktos pienākumus.

[9.5] Tiesa nav vērtējusi, vai, lemjot par attiecīgā disciplinārsoda piemērošanu, iestādes ir ievērojušas Disciplināratbildības likuma 9.panta otrās daļas prasības, t.i., pieteicēja iepriekšējo nevainojamo dienesta gaitu Valsts policijā.

[10] Valsts policija un Iekšlietu ministrija rakstveida paskaidrojumos tiesai norāda, ka Administratīvās rajona tiesas spriedums ir tiesisks un pamatots, bet pieteicēja apelācijas sūdzību lūdz noraidīt.

Valsts policija papildus paskaidrojumos par pieteicēja apelācijas sūdzību norāda turpmāk minēto.

[10.1] Pieteicēja secinājums par to, ka amatpersonas, kas deva piekrišanu /pers. C/ pārcelšanai, zināja, ka viņš nepildīs iecirkņa inspektora pienākumus, ir subjektīvs un nepamatots. Ziņojumu par pārcelšanu iesniedza pats /pers. C/, un ir saprotams, ka amatpersona pēc ilgstošas prombūtnes izrāda vēlmi būt amatā iecirknī, kurā ir mazāka darba slodze.

[10.2] Nav pamatots pieteicēja apgalvojums, ka viņam bija tiesības un pienākums piesaistīt citu struktūrvienību darbiniekus konkrētu uzdevumu izpildei. Latgales reģiona pārvaldē 2010. – 2012.gadā ne Personāla vadības nodaļā, ne kādā citā struktūrvienībā nav bijis amata „atbildīgais par sportu", „amatpersona, kas nodarbojas ar sporta jautājumiem" u.tml.

[10.3] /pers. C/ nav bijusi nekāda loma ne reģionālajās vai valsts mēroga sacensībās dažādos sporta veidos, ne amatpersonu ar speciālajām dienesta pakāpēm profesionālajā apmācībā un vispārējās fiziskās sagatavošanas organizēšanā, ne ikgadējo ieskaišu pieņemšanā. Apmācību vadīšana bija /pers. B/ pienākums bez iespējas šo funkciju deleģēt kādai citai personai, arī atskaišu pieņemšanā pieteicējs nebija tiesīgs iesaistīt citas amatpersonas, izņemot iecirkņa priekšniekus vai viņu vietniekus, kā arī savas struktūrvienības amatpersonas.

[10.4] Nav pamatots pieteicēja apgalvojums, ka liecinieku liecības apstiprina, ka augstākstāvošas amatpersonas par /pers. C/ nodarbināšanu ar sportu saistīto jautājumu organizēšanā bija informētas.

Tiesas sēdēs liecinieki nav viennozīmīgi apliecinājuši, ka zināja, ar ko tieši /pers. C/ nodarbojas, vai ka tas būtu attiecīgi saskaņots. Turklāt liecinieces /pers. R/ un /pers. AJ/ ir privātpersonas, kas nevar zināt, vai saskaņošana ir veikta.

[10.5] Konkrētajā gadījumā ir konstatēts vainu pastiprinošs apstāklis atbilstoši Disciplināratbildības likuma 10.panta 2.punktam – izdarīts tīšs disciplinārpārkāpums, kura rezultātā nodarīts mantisks zaudējums un būtisks kaitējums valsts un sabiedrības interesēm – labas pārvaldības principa neievērošana, kā arī radīts kaitējums pieteicēja un iestādes prestižam. Pieteicēja rīcība, ilgstoši deleģējot citas struktūrvienības amatpersonai tās amata aprakstā neparedzētas funkcijas un liedzot īstenot tās tiešās funkcijas, uzskatāma par negodprātīgu. Bargākā disciplinārsoda piemērošana pieteicējam ir pamatota ar būtisku uzticības zaudējumu.

[10.6] Pieteicējs norāda, ka Valsts policijas personāla sporta, fiziskās un profesionālās sagatavošanas pasākumu nodrošināšana ir darbs, par kura veikšanu nepieciešams maksāt atalgojumu.

Sakarā ar reģionālo reformu, kad tika izveidota Valsts policijas Latgales reģiona pārvalde, un to, ka valstī bija „krīzes periods", attiecīgās funkcijas tika pārdalītas citām struktūrvienībām. Ar pavēlēm daļa pienākumu (nodrošināt ieskaišu

pieņemšanu, nodrošināt apmācību) tika nodoti pieteicējam. Savukārt /pers. C/ darba alga tika aprēķināta, uzskatot, ka viņš ieņem iecirkņa inspektora amatu un veic funkcijas, kas ir daudz plašākas par Personāla vadības nodaļas veicamajām funkcijām un citu specifiku.

Gadījumā, ja pieteicējs nespēja uzņemties visus pienākumus, to bija iespējams risināt citādā veidā, piemēram, vēršoties pie Latgales reģiona pārvaldes vadības, lai attiecīgās funkcijas nodotu kādai citai amatpersonai, kas spētu tās veikt. Pārbaudē arī tika noskaidrots, ka /pers. C/ nav ne profesionāls sportists, ne sporta treneris un iepriekš nav nodarbojies ar šādu jautājumu risināšanu, līdz ar to attiecīgo funkciju nodrošināšanai lietderīgāk būtu bijis piesaistīt personu ar pieredzi.

[11] Saskaņā ar Administratīvā procesa likuma 304.panta pirmo daļu apelācijas instances tiesa lietu izskata rakstveida procesā.

M o t ī v u d a ļ a

[12] Administratīvā apgabaltiesa atzīst, ka apelācijas sūdzība nav pamatota.

[13] Administratīvā apgabaltiesa atzīst, ka pirmās instances tiesa ir pareizi konstatējusi lietas faktiskos un tiesiskos apstākļus un pirmās instances tiesas spriedumā ietvertais pamatojums ir pareizs un pilnībā pietiekams, līdz ar to Administratīvā apgabaltiesa saskaņā ar Administratīvā procesa likuma 307.panta ceturto daļu pievienojas pirmās instances tiesas lietas apstākļu konstatējumam un sprieduma motivācijai (sk. šī sprieduma 8.1.-8.11.punktu), to neatkārtojot.

[14] Pieteicēja apelācijas sūdzība pamatota ar argumentu, ka tiesa nav pietiekoši izvērtējusi 2010.gada 27.oktobra pavēles Nr.264 par /pers. C/ iecelšanu Jaunbūves iecirkņa inspektora amatā izdošanas apstākļus. Pieteicēja ieskatā apstāklis, ka /pers. C/ tiek pārcelts uz iecirkni, kurā ir krietni mazāka darba slodze, apliecina, ka visas amatpersonas, kas šādu pārcelšanu saskaņoja, zināja un akceptēja to, ka /pers. C/ faktiski nepildīs iecirkņa inspektora pienākumus, bet tiks iesaistīts ar sporta pasākumiem saistītu jautājumu risināšanā un strādās pieteicēja pakļautībā (jo pieteicēja vadītajā Personāla vadības nodaļā brīvas štata vietas nebija).

Savu apgalvojumu, ka amatpersonas, kuras ar savu parakstu apliecināja, ka piekrīt /pers. C/ pārcelšanai, par pārcelšanas īsto iemeslu zināja un to akceptēja, pieteicējs pamato ar atsauci uz Reglamenta 20.8.apakšpunktu, kas paredz tieši Pārvaldes priekšnieka vietnieku (konkrētajā gadījumā – Daugavpils iecirkņa priekšnieka) un Pārvaldes priekšniekam tieši pakļauto struktūrvienību priekšnieku (konkrētajā gadījumā – Kārtības policijas biroja priekšnieka) tiesības sniegt priekšlikumus iecirkņa amatpersonas iecelšanai no amata vai atbrīvošanai no amata (konkrētajā gadījumā – /pers. C/ pārcelšanai), kā arī uz Reglamenta 31.punktu, kas paredz, ka struktūrvienību lēmuma iepriekšējo lietderības un tiesiskuma pamatpārbaudi veic lēmuma izstrādātājs un amatpersona, kura saskaņo to, vizējot projektu, kā arī lēmuma pieņēmējs, parakstot lēmumu.

Apgabaltiesa minētajam viedoklim nepiekrīt.

[15] Atbilstoši amata aprakstam pieteicēja kā Latgales reģiona pārvaldes Personāla vadības nodaļas priekšnieka amata pienākumos ietilpa piedalīties kadru atlases procesā, kopā ar Latgales reģiona pārvaldes iecirkņu priekšniekiem, dienestu un apakšvienību priekšniekiem nodrošināt savlaicīgu amatu komplektāciju, pastāvīgi veikt kandidātu uzskaiti darbam policijā (Latgales reģiona pārvaldē) (amata apraksta 5.1.-5.3.apakšpunkts).

No lietas materiāliem izriet, ka /pers. C/ jautājumā par viņa atjaunošanu dienestā vērsās tieši pie pieteicēja. Tobrīd Valsts policijas Latgales reģiona pārvaldē bija vakantas iecirkņa inspektora amata vietas Centra un Jaunbūves iecirkņos, savukārt nebija vakantas amata vietas Personāla vadības nodaļā vai citā struktūrvienībā, kuru amatpersonu amata pienākumos ietilptu sporta pasākumu organizēšana.

Attiecīgi lietā ir /pers. C/ 2010.gada 27.septembra iesniegums pieņemt viņu dienestā Centra iecirkņa inspektora amatā, uz kura ir attiecīgo amatpersonu saskaņojums, 2010.gada 20.oktobra pavēle Nr.1551 par /pers. C/ pieņemšanu dienestā Centra iecirkņa inspektora amatā, /pers. C/ 2010.gada 25.oktobra ziņojums ar lūgumu viņu pārcelt Jaunbūves iecirkņa inspektora amatā, uz kura ir attiecīgo amatpersonu saskaņojums, un 2010.gada 27.oktobra pavēle Nr.264 par /pers. C/ pārcelšanu Jaunbūves iecirkņa inspektora amatā.

Latgales reģiona pārvaldes Daugavpils iecirkņa Kārtības policijas nodaļas priekšnieks /pers. K/ ir apstiprinājis /pers. C/ – Latgales reģiona pārvaldes Daugavpils iecirkņa Kārtības policijas nodaļas Centra iecirkņa un vēlāk – Jaunbūves iecirkņa inspektora – amata aprakstu, savukārt /pers. C/ ir apliecinājis, ka ar amata aprakstu ir iepazinies.

Latgales reģiona pārvaldes Daugavpils iecirkņa Kārtības policijas nodaļas priekšnieks /pers. K/ ir apliecinājis, ka /pers. B/ viņu lūdzis apstiprināt /pers. C/ Jaunbūves iecirkņa inspektora amatā tādēļ, ka tobrīd tur bija brīva štata vieta, /pers. C/ jau iepriekš ir strādājis policijā, bet viņam nedaudz pietrūkst līdz pensijai, tāpēc Jaunbūves iecirknī viņš strādās neilgu laiku; arī /pers. C/ zemos darba rezultātus /pers. D/ un /pers. B/ /pers. K/ izskaidrojuši ar apstākli, ka /pers. C/ tuvākajā laikā ies pensijā. Daugavpils iecirkņa priekšnieks /pers. J/ ir apliecinājis, ka pēc /pers. B/ ierosinājuma ir saskaņojis ziņojumu par /pers. C/ iecelšanu Jaunbūves iecirkņa inspektora amatā, jo tobrīd tur bija brīva štata vieta, bet par /pers. C/ saistību ar sporta pasākumu organizēšanu /pers. J/ nebija informēts.

Līdz ar to ne no 2010.gada 27.oktobra pavēles Nr.264 satura, ne izdošanas apstākļiem neizriet, ka likumā noteiktajā kārtībā ir ticis saskaņots, ka /pers. C/ nepildīs amata aprakstā uzskaitītos pienākumus, bet pildīs amata aprakstā nenorādītus un nekonkretizētus pienākumus.

[16] Pieteicējs norāda, ka atbilstoši sava amata apraksta 5.9.apakšpunktam viņam ir noteikts pienākums piedalīties darba organizēšanā Latgales reģiona pārvaldes personālsastāva nodarbībās profesionālajā un fiziskajā sagatavotībā. Atbilstoši tam pieteicējs ir nevis uzdevis /pers. C/ attiecīgā darba organizēšanu, bet gan uzdevis viņam veikt konkrētus pasākumus, kas saistīti ar fizisko sagatavotību un sportu, kā arī profesionālo sagatavotību (piemēram, darbības, kas saistītas ar šautuvēm).

Taču vienlaikus pieteicējs apelācijas sūdzībā norāda, ka /pers. C/ dienesta laikā faktiski pildīja nevis iecirkņa inspektora, bet Personāla vadības nodaļas darbinieka funkcijas, par ko viņam pienākas atalgojums.

No minētā viennozīmīgi secināms, ka pieteicējs nevis, pats organizējot personālsastāva profesionālo un fizisko sagatavotību, piesaistīja /pers. C/ kā citas struktūrvienības amatpersonu (pieteicējs papildus iesniegtajos paskaidrojumos pats apliecina, ka viņam pašam nebija nekādas pieredzes sporta pasākumu organizēšanā un nodrošināšanā, un attiecīgu zināšanu nebija arī nevienam citam Personāla vadības nodaļas darbiniekam), bet deleģēja viņu veikt tikai un vienīgi Personāla vadības nodaļas darbinieka funkcijas. Bez tam šādas situācijas saglabāšanu pieteicējs paredzēja ilgtermiņā, proti, līdz sporta pasākumu organizēšana tiktu nodota citai iestādei (Valsts policijas koledžai).

[17] Pieteicējs norāda, ka attiecīgais disciplinārsods – atvaļināšana no dienesta – atbilstoši Disciplināratbildības likuma 10. un 15.pantam varēja tikt piemērots tikai tad, ja tiktu pierādīts, ka pieteicējs ar savām tīšām prettiesiskajām darbībām nodarījis būtisku mantisku zaudējumu vai būtisku kaitējumu. Pieteicējs uzskata, ka viņa darbību rezultātā nav nodarīti mantiskie zaudējumi, jo Valsts policijas personāla sporta, fiziskās un profesionālās sagatavošanas pasākumu nodrošināšana ir darbs, par kura veikšanu nepieciešams maksāt atalgojumu, turklāt saskaņā ar Dienesta gaitas likuma 12.panta sesto daļu, ja persona tiek norīkota uz laiku veikt citus pienākumus, kas tieši nav norādīti amata aprakstā, darba alga tiek saglabāta.

Pieteicējs neprecīzi citē Dienesta gaitas likuma 12.panta sesto daļu, jo minētā tiesību norma noteic, ka, pārceļot amatpersonu citā amatā, kurā ir zemāka mēnešalga, šā panta pirmās daļas 1. un 2.punktā minētajā gadījumā amatpersonai saglabā iepriekšējā amatā noteikto mēnešalgu. Amatpersonai, kura pārcelta uz Iekšlietu ministrijas sistēmas izglītības iestādi izglītības iegūšanai, saglabā iepriekšējā amatā noteikto mēnešalgu.

Apgabaltiesa norāda, ka konkrētajā gadījumā /pers. C/ ir bijis iecelts iecirkņa inspektora amatā, taču attiecīgā amata pienākumus nav veicis. Personāla vadības nodaļā nav bijušas vakantas amata vietas, attiecīgi /pers. C/ šādā amatā netika iecelts, kā arī nevarēja tajā tikt pārcelts.

Amatpersonas pārcelšana citā amatā var notikt tikai Dienesta gaitas likuma 12.panta pirmajā daļā norādītajos gadījumos, citastarp, dienesta interesēs uz noteiktu laiku, lai nodrošinātu efektīvu dienesta pienākumu izpildi. Atbilstoši panta trešajai daļai lēmumu par amatpersonas pārcelšanu citā amatā tajā pašā iestādē pieņem iestādes vadītājs vai viņa pilnvarota amatpersona.

Pieteicējs norāda, ka attiecīgi ir rīkojies Valsts policijas reģiona pārvaldes darbinieku interesēs, izpildot Personāla vadības nodaļai uzliktos pienākumus. Taču konkrētajā gadījumā konstatējams, ka šādi pieteicējs ir rīkojies atbilstoši savai subjektīvajai izpratnei par valsts un iestādes interesēm, nerēķinoties ar valsts un iestādes oficiāli pausto nostāju (ievērojot, ka papildus finansējums amata vietai Personāla vadības nodaļā nebija piešķirts, savukārt nebija pietiekami cilvēkresursi iecirkņu inspektoru amata vietās, tādēļ ar kompetentās amatpersonas pavēli /pers. C/ tika iecelts tieši iecirkņa inspektora amatā), un ir patvaļīgi uzdevis /pers. C/ veikt Personāla nodaļas darbinieka funkcijas.

Bez tam no pieteicēja paskaidrojumiem izriet, ka iestādes attieksme pieteicējam bija zināma, jo pieteicējs ir ierosinājis /pers. C/ piekomandēt Personāla vadības nodaļai un attiecīgi izmanīt viņa amata aprakstu, bet šis ierosinājums ticis noraidīts tieši tā iemesla dēļ, ka Personāla vadības nodaļas personālsastāv ir samazināts (tai skaitā /pers. AG/, kurš līdz tam nodarbojās ar personālsastāva fizisko sagatavotību un sporta sacensību organizāciju).

Pie apstākļa, ka Personāla vadības nodaļas darbinieka papildus štata vieta nebija paredzēta un attiecīgi atalgojums par to nebija noteikts, /pers. C/ amata aprakstā nebija noteikti amata pienākumi saistībā ar personālsastāva profesionālās un fiziskās sagatavotības organizēšanu, kā arī viņa faktiski veiktais darbs nav fiksēts, savukārt savus tiešos darba pienākumus viņš neveica, nav pamatots pieteicēja arguments, ka iestāde nav pierādījusi mantisko zaudējumu esamību, kas radušies, laika periodā no 2010.gada 25.oktobrim līdz 2012.gada 27.aprīlim izmaksājot /pers. C/ iecirkņa inspektora darba algu.

Pieteicējs uzskata, ka policijas prestižam kaitējums nav nodarīts, jo to savās liecībās apliecinājis /pers. J/, par /pers. C/ kolēģi nav sūdzējušies, savukārt masu informācijas līdzekļos sniegtās ziņas bijušas neobjektīvas.

Apgabaltiesa norāda, ka konkrētajā gadījumā Valsts policijas iestādei ir bijuši nepieciešami iecirkņu inspektori, kuru amata pienākumos ietilpst sabiedriskās kārtības nodrošināšana, likumpārkāpumu novēršana un atklāšana, proti, darbs, kas vistiešāk ir saistīts ar sabiedrības interesēm. Konkrētajā gadījumā pieteicējs ir veicinājis situāciju, ka sabiedrībai tiek darīts zināms, ka attiecīgi darbinieki Valsts policijā ir, taču faktiski šādi darbinieki skaitās tikai „uz papīra", taču reālu darbību neveic. Minētais vistiešākajā veidā ietekmē sabiedrības attieksmi un diskreditē Valsts policijas prestižu.

[18] Ievērojot minēto, pieteikums ir noraidāms.

R e z o l u t ī v ā d a ļ a

Pamatojoties uz Administratīvā procesa likuma 304.panta pirmo daļu, 307. un 309.pantu, 329.panta pirmo daļu, Administratīvā apgabaltiesa

n o s p r i e d a

noraidīt /pers. B/ pieteikumu par Iekšlietu ministrijas 2012.gada 20.novembra lēmuma Nr.1-66/121 atcelšanu.

Spriedumu var pārsūdzēt Augstākās tiesas Administratīvo lietu departamentā viena mēneša laikā no sprieduma sastādīšanas dienas, kasācijas sūdzību iesniedzot Administratīvajā apgabaltiesā.

Tiesnese referente *(paraksts)* A.Šteinberga

Tiesneši *(paraksts)* M.Osmane

(paraksts) V.Poķis

N O R A K S T S P A R E I Z S
Administratīvās apgabaltiesas tiesnese A.Šteinberga
2015.gada 28.maijā